

Onze pa heeft een ander

Blijspel

3 bedrijven

Ingrid Vloemans

Uitgegeven bij ALMO B.V.B.A.
Auteursbureau
Tel: 03/260 68 10
E-mail: info@almo.be

Ingrid Vloemans
Beemdenstraat 17
2300 Turnhout
E-mail: ingridvloemans@telenet.be
GSM: 0495/64 11 55

Identiteitskaart:

Titel: Onze pa heeft een ander

Auteur: Ingrid Vloemans

Speelduur: 90 tot 120 min.

Genre: Blijspel

Vorm: Traditioneel verbaal

Trefwoorden: Vriendendienst, leugens, misverstanden

Decor: 1 decor: een huiskamer

Speciale

Technieken: Geluidsband voor vertrekkende en aankomende wagen

Bezetting: Aantal mannen 5

Aantal vrouwen 6

Totaal 11 acteurs, waarvan 1 rol man/vrouw (Postbode)

Leeftijd

Acteurs: 18 jaar en ouder

PERSONAGES – REKWISIETEN – DÉCOR – KORTE INHOUD

Personages:

6 vrouwen en **5** mannen of **7** vrouwen en **4** mannen (postbode = vrouw)

Georgette: Ongeveer vijfenveertig jaar, welgestelde burgervrouw, gehuwd met Fernand.

Fernand: Evenals zijn echtgenote, Georgette, ongeveer vijfenveertig jaar, welgesteld.

Brigit: Dochter van Georgette en Fernand, tussen twintig en vijfentwintig jaar. Modern.

Jean-Jaques: Bijgenaamd J-J, huisvriend van Georgette en Fernand, doet zich beter voor dan hij is. Tussen dertig en vijftig jaar.

Sybille: Knappe moderne vrouw. Dertig à veertig jaar. Is gehuwd met J-J.

Bart: Echtgenoot van Sybille. Heeft een relatie met Brigit. Dertig à veertig jaar,

Kamiel: Postbode (kan ook een vrouw zijn). Leeftijd geen belang.

Lena: Jonge vrouw, vriendin van Brigit. Modern.

Fien: Schoonzus van Fernand en Georgette. Vijfenveertig à vijftig jaar. Ouderwets. Ze is getrouwd met Fons.

Fons: Broer van Fernand. Hij is gehuwd met Fien. Ouderwets.

Julia: Buurvrouw. Verzorgd. Leeftijd tussen 40 en 50 jaar.

Rekwisieten:

Georgette: Briefje en geld
Sybille: Twee gevulde supermarktzakken
Kamiel: Uniform postbode, postzak, brief
Fernand: Schrijfgerief, sleutel
J-J: Sleutel, een krant

Woonkamer: - Huisgerie, voldoende om de tafel voor zeven personen te dekken
- Kleine, verplaatsbare meubeltjes, kaders en versiering
- Bar met whisky, porto, wijn, acht wijnglazen, voldoende glazen, chips, nootjes...
- Telefoon
- Op tafel een thermos met koffie en enkele tassen
- In de hoek een kamerplant
- Allerlei kampeergerei, met o.a. een draagtas met ouderwets badpak
- In de lade van de kast, twee brieven

Keuken:

- Dienblad met ontbijt voor twee (*niet uitgebreid.*)
- Gekookt eten voor zeven personen (*wordt niet gegeten, wel opgediend.*)
- Doorzichtige kruik met water
- Doorzichtige pot met bloem
- Emmer, aftrekker en doek

Decor

Beschrijving: Mooie woonkamer. In het midden, een tafeltje met zes stoelen. (Een zevende stoel apart.) Een koffer, waar een persoon in kan. Verder in de kamer; een zetel, salontafel, kast met laden, bar, telefoon (te plaatsen naar keuze.) Diverse kleine verplaatsbare meubeltjes, kaders en decoratie.

Achterwand: Links een raam, waardoor men gemakkelijk naar buiten kan kijken. Door het raam ziet men het achterste gedeelte van een caravan, dat kan verplaatst worden naar links. (*Vertrekken en achterwaarts aankomen.*)
Naast het raam, de voordeur. (*Niet doorzichtig.*)
In de hoek, een kamerplant.

Linker zijwand: Keukendeur

Rechter zijwand: Trap of deur naar de slaapkamer

Korte inhoud:

Fernand en Georgette zijn een gelukkig welgesteld paar. Ze hebben een huisvriend, Jean-Jaques. Deze doet zich beter voor dan hij is en doordat hij zijn levenswijze wil verborgen houden voor zijn nieuwe liefde, Sybille, brengt hij anderen in moeilijkheden.

Dan is er ook Brigit, de dochter van het echtpaar. Ze heeft een relatie met Bart, de man van Sybille. Ze gebruikt drugs en doordat ze onverwacht met een lijk wordt geconfronteerd, een lijk dat bovendien verdwijnt, is ze helemaal de pedalen kwijt.

Tante Fien en nonkel Fons komen op bezoek en krijgen op hun beurt, door allerlei misverstanden, rare verhalen te horen.

De buurvrouw Julia, die een oogje in het zeil komt houden, bemoeit zich nogal graag met andermans zaken.

(Georgette is bezig met bagage en campinggerief.)

Georgette: Fernand!

Fernand: *(Roept van buiten)* Ja!

Georgette: Heb je de caravan al aangekoppeld?

Fernand: Ik ben er mee bezig!

Brigit: *(komt van boven)* Oh... dat heeft eens goed gedaan, zolang uitslapen. *(Kijkt door het raam.)* Wat staat de caravan voor de deur te doen?

Georgette: Ha, Brigitje, onze pa wil absoluut naar zee met dat goede weer. Zin om mee te gaan? We blijven maar tot morgennamiddag, want dan komen tante Fien en nonkel Fons op bezoek.

Brigit: Meegaan? heu, nee... Ik heb nog heel veel werk voor school.

Georgette: Ja, dat gaat voor. Ik ben blij dat alles opnieuw de goede kant uitgaat met de studie, want de laatste tijd...En als je alleen bent, dan kan je eens rustig studeren, zonder dat je altijd gestoord wordt.

Brigit: Dat vind ik ook mam.

Georgette: En hoe gaat het nu met Lena, je vriendin? We zien ze zo weinig tegenwoordig.

Brigit: Goed zeker. Ze heeft het ook erg druk voor school, maar ik weet dat ik er altijd op kan rekenen.

Fernand: Georgette, kom jij eens naar de aankoppeling van de lichten kijken of alles in orde is?

Georgette: Ja! Ik kom al! Ik ben ook nog met de bagage bezig hé! Waar is mijn lijstje? *(Neemt papiertje en kijkt alles na.)* TV...strandgerief...keukengerei...beddegoed...handdoeken...strandstoelen...boeken...barbeque...kleding, voor in geval het wat frisser wordt...strijkijzer...

Fernand: Georgette!

Georgette: Ja! Die mannen denken altijd dat ze alles alleen moeten doen. Ik kom al! *(Gaat af met enkele zakken.)*

Brigit: *(Neemt de telefoon.)* Hallo...ja...schat ik ben het hé. Mijn ouders gaan straks weg! Kom jij naar hier? Ze blijven weg tot morgen. OK...ik zal je komen afhalen en dan kunnen we eerst nog naar de film. Tot dan...smak...

Georgette: *(Komt binnen.)* Zo, de lichten werken perfect en alles is in orde. Nu nog die paar zaken inladen. *(Rommelt wat verder tussen de bagage.)*

Brigit: Kom ik zal ook een beetje helpen. *(Neemt een zak en gaat naar buiten.)*

Georgette: Dat is lief, want we geraken precies niet weg.

Fernand: *(Komt op.)* Wat moet er hier allemaal nog mee? Zeg, we gaan maar voor één dag hé! Niet voor een hele maand! Al dat gesleur! *(Gaat af met bagage.)*

Brigit: *(Komt binnen.)*

Georgette: *(Geeft Brigit geld.)* Hier kindje, ga maar iets halen om te eten en vanavond niemand binnenlaten hé!

Brigit: Nee, nee ma. Amuseer je maar, ik ben al weg, want ik ga ook nog even langs bij Lena. *(Geeft Georgette een kus. Gaat af en laat de voordeur open staan.)*

(Julia komt op)

Julia: Hier zie, de familie trekt er weer op uit!

Georgette: Ha Julia, je komt wel in de rommel terecht, want we zijn aan 't inpakken voor een dagje aan zee.

Julia: Ja dat dacht ik al. Ik zag de caravan staan en ik vroeg me af of ik niets kon helpen.

Georgette: Dat is vriendelijk Julia. Een kop koffie?

Julia: Ja, bedankt.

Georgette: *(Schenkt koffie.)* Nu je het toch zelf voorstelt, zou je misschien en oogje in 't zeil willen houden? Ons Brigit blijft alleen thuis zie je en je weet, de jeugd van tegenwoordig...

Julia: Geen probleem Georgetje. Op mij kan je altijd rekenen. 'k Zal vanavond eens komen zien en morgenvroeg en dan zal ik...

Georgette: Ja maar, we blijven maar weg tot morgennamiddag, want dan komen tante Fien en nonkel Fons op bezoek. Maar je zou me wel een plezier doen wanneer je die plant daar morgenvroeg zou willen water geven. Die betekent heel veel voor mij en hij moet dagelijks 's morgens een goed badje hebben en je weet, ons Brigit, die denkt niet aan planten.

Julia: Néé, de jeugd van tegenwoordig denkt alleen nog maar aan voortplanten.

Georgette: Maar zo is ons Brigit niet hoor! Ze is alleen nogal vergeetachtig de laatste tijd en zo precies met haar gedachten op een ander.

Julia: Wel bij mij zou dat rap gedaan zijn hoor. Als dat mijn dochter moest zijn dan...

Georgette: Ja Julia, het spijt me maar nu moet ik toch echt voortmaken anders kom ik niet op tijd klaar.

Julia: *(Begint tussen de bagage te rommelen.)* Kom, ik zal eens vlug zien of je niets vergeten bent. Handdoeken, ondergoed, badpak... amaaï, draag jij nog altijd zo'n antiek model? Als je wil kan ik er wel één lenen. Zo één met hier een hele hoge uitsnijding en hier van boven open tot hier met zo een uitsnijding naar beneden...

Georgette: Nee, bedankt Julia. Fernand ziet dat toch niet meer en voor een andere man op mijn leeftijd moet ik het ook niet meer doen.

Julia: Daar zou je nog van opkijken! Ik bedoel dat Fernand dat niet meer ziet. Weet je nog vorige zomer toen we samen aan zee waren? Ik wou het eerst niet zeggen, maar toen heeft hij nogal zitten loeren...

Georgette: Ja, dat is me opgevallen en nu je er toch over begint; hij heeft toen nog gezegd dat ik mij gelukkig wél goed kon kleden

Julia: Laat je niets wijsmaken. Mannen zeggen niet altijd de waarheid tegen hun vrouw. Er is geen enkele vrouw die haar man kent zoals hij werkelijk is en wanneer er dan zaken uitkomen, dan komen zo'n vrouwen uit de lucht gevallen.

Georgette: Maar ik ken Fernand beter dan dat!

Julia: Weet je dat zeker?

Georgette: Ja, hoor!

Julia: Wel, Valentine van franke Jef van 't hoekje hé, die heeft ook zoiets meegemaakt.

Georgette: Ach Julia, dat is allemaal roddel van de mensen.

Julia: Wel franke Jef die had te doen met één en daar is hij mee naar het zuiden getrokken. Aan Valentine had hij wijsgemaakt dat hij op zakenreis was.

Georgette: Dat zijn hun zaken hé Julia.

Julia: En toen heeft franke Jef een ongeluk gekregen met een huurauto daar in het zuiden. Allebei zijn benen gebroken! Zo is het natuurlijk uitgekomen. Ze hebben hem dan naar hier overgebracht Ik ben hem toen nog gaan bezoeken in het ziekenhuis.

Georgette: Ja, daar staat mij nog iets van voor.

Julia: En toen was die truttemie daar ook; Ze zei nog tegen mij, dat ze de Jef had genomen omdat hij zo goed kon dansen!

Georgette: En met zijn twee gebroken benen zal daar niet veel meer van in huis gekomen zijn zeker?

Julia: Nee, maar Valentine zat achteraf toch met de last.

Georgette: Zoiets zie ik Fernand nu toch niet beginnen, trouwens, die kan niet dansen.

Julia: Let maar op! Een mens kan tegenwoordig niet voorzichtig genoeg zijn.

Fernand: *(Komt binnen.)* Zeg, zo zal dat hier wel vooruitgaan zeker?

Julia: Dag Fernand. Amaai, jij ziet er zo goed uit!

Fernand: Dank je Julia. Georgetje zou je eens willen...

Julia: Doe jij de laatste tijd aan sport of zo? Want als ik al die spieren zo zie!

Fernand: Niet speciaal Julia maar... Georgetje ben jij niet vergeten mijn blauwe zwembroek in te pakken?

Georgette: Néé, dat is gebeurd.

Julia: Zeg Fernand, nu je van een zwembroek spreekt. Ik zeg zojuist nog tegen Georgette dat ze zich eens wat moderner kleding moet aanschaffen. Dat badpak van haar dat is toch niet meer van deze tijd!

Georgette: Julia, ik kleed me nog altijd zoals ikzelf wil!

Julia: Maar Fernand ziet dat ook hoor! Nietwaar Fernand?

Fernand: Wat bedoel je?

Julia: Herinner je je vorig jaar aan zee mijn badpak nog? Met hier op de dijen zo'n hoge uitsnijding en vanachter een heel lage split en van voor diep uitgesneden met zo van die...

Fernand: Daar let ik helemaal niet op Julia! Voor mij is Georgetje goed zoals ze is. Of dat nu met een uitsnijding langs voor of langs achter is, Georgetje staat met alles.

Julia: Oei, ik bedoelde daar niets mee hé, ik wilde alleen maar helpen!

Fernand: Wel, als je dan toch wil helpen, dan mag je altijd wat bagage mee naar buiten dragen, want ik zie dat Georgetje weer veel te veel heeft klaargezet. *(Neemt bagage en gaat af.)*

Julia: Die is precies zo rap op zijn tenen getrapt vandaag!

Georgette: Hij zal wat zenuwachtig zijn omdat het hier niet vooruit gaat.

Julia: Maar heb je zijn gezicht gezien, toen hij zei: "Daar let ik helemaal niet op"? Hij werd rood tot achter zijn oren!

(Postbode komt door de openstaande deur naar binnen.)

Georgette: Ha, Kamiel, wat nieuws vandaag?

Kamiel: Een paar rekeningen...wat reclame...niets bijzonders. Oh ja en hier nog een brief, maar daar heb ik wat problemen mee.

Georgette: Ja? Laat eens zien.

Kamiel: Ja kijk, het adres klopt wel en ook de familienaam, maar de eerste letter van de voornaam niet.

Georgette: Er staat toch 'F Peren'?

Kamiel: Nee, er staat 'J Peren'. En vermits Fernand met een 'F' en niet met een 'J' begint, zou het mogelijk dat er ook een 'J Peren' bestaat en dat het adres verkeerd is. Snap je?

Georgette: Maar dat lijkt me toch heel onwaarschijnlijk.

Julia: Een "J Peren"? Daar heb ik nog nooit van gehoord.

Georgette: Ik zal Fernand eens roepen. Fernand! Kom eens!

Fernand: *(Komt binnen.)* Ha, Kamiel, ik heb je niet zien binnenkomen.

Georgette: Hier, een brief voor jou, maar Kamiel twijfelt of hij wel voor jou is bestemd.

Kamiel: Ja, er staat duidelijk 'J Peren' en niet 'F Peren' Begrijp je?

Fernand: Maar dat is toch zo klaar als een klontje! Kijk, ze zijn gewoon een streep vergeten. *(Neemt schrijfgierief.)* Hier zie voilà, een streep over de 'J' en het wordt een 'F'. Versta je?

Kamiel: Als je het zo bekijkt, dan zal je wel gelijk hebben.

Fernand: Koffie?

Kamiel: Ja, graag, maar vlug dan, want ik heb nog veel te doen.

Fernand: Wij staan trouwens ook op het punt om te vertrekken naar zee.

Kamiel: Geluksvogels!

Georgette: Maak die brief eens open Fernand, want er staat geen tegenadres op en nu word ik toch wel heel nieuwsgierig.

Fernand: *(Opent de brief.)* "Liefste schat..." *(Trekt grote ogen en praat binnensmonds verder.)*

Georgette: Ja en dan?

Julia: Ja en dan?

Fernand: Die brief is niet voor mij!

Georgette: *(Trekt de brief uit zijn handen en Julia leest over haar schouder mee.)* Geef eens hier. "Liefste schat, ik zal die heerlijke nacht met jou niet vergeten. Je was fantastisch. Mijn sterke beer, mijn volbloedpaard, mijn vinnige haan... Ik droom elke nacht van jou en kan niet wachten tot de volgende keer. Je Lellebelleke." Fernand! Wat heeft dat te betekenen?

Julia: Oh, Fernand! *(Tot Georgette.)* Zie je nu wel? Jij wou dat van dat badpak ook niet geloven hé?

Kamiel: Dat zal wel een verkeerde brief zijn kom, geef hem maar terug.

Georgette: Een verkeerde brief? En als dat nu eens niet zo is? Wat dan?

Julia: Laat je niet doen Georgetje! *(Tot Fernand.)* Nu zit je hier met de gebakken peren hé!

Fernand: Georgette, nu weet je toch wel beter dat ik me met zo'n zaken niet bezighoud!

Kamiel: Ja maar, dat zeggen er veel, tot het uit komt.

Julia: Ja Kamiel en dan ontkennen ze allemaal!

Fernand: Zeg ik heb al spijt dat ik er een streep heb over gezet hoor.

Georgette: Dat je over de streep bent gegaan zeker? En dat het nu uitkomt.

Julia: Zie je nu wel Georgetje dat ik gelijk heb! Mannen kan je nooit vertrouwen.

Fernand: Madam Julia, moet jij thuis de aardappelen niet gaan afgieten? Met welk recht bemoei jij je met mijn zaken?

Julia: Zie je wel! "Mijn zaken" zegt hij. Hij geeft het al toe! Maar het is al goed, ik bemoei me daar niet mee. Dat moet Georgetje alleen oplossen. Ik zou ook niet kunnen verdragen dat heel het dorp over de affaires van mijn man was ingelicht!

Fernand: Heel het dorp, dat heb je goed gezegd, daar zal jij nu wel voor zorgen zeker?

Julia: Zeg, zo ben ik niet, trouwens, Georgetje, jij kent mij wel beter nietwaar?

Georgette: Ja Julia... ik ken je beter. Hier, vergeet de sleutel niet voor de plant en bedankt bij voorbaat.

Julia: Oh, ja... dan zal ik maar gaan zeker? Tot morgen en een goed weekend!

Georgette: Als ik Julia zo hoor praten dan weet ik toch niet meer wat ik moet denken hoor!

Fernand: Nu ken je die Julia toch al veel langer om te weten dat het een echte ruziestookster is!

Georgette: Maar vrouwen onder elkaar zeggen vaak de waarheid die je zelf bij je eigen man niet wil zien.

Fernand: Maar er is niets te zien! Geloof me nu toch eens! En daarbij Kamiel, neem die brief maar terug mee, die is zeker niet voor mij bedoeld. Wat denken jullie wel!

Georgette: Ja, als ik het zo hoor; "mijn sterke beer, mijn volbloedpaard, mijn vinnige haan", dan zou je wel eens gelijk kunnen hebben dat die brief niet voor jou was bedoeld.

Kamiel: Kom, geef hier, ik zal het uitzoeken, maar als ik nu geen 'J Peren' vind dan zal ik toch moeten terugkomen. Ik ben er mee weg. Nog bedankt voor de koffie. *(Gaat naar buiten.)*

Georgette: Ik hoop voor jou dat het een vergissing is, want anders...

Fernand: Ik ben daar gerust in.

Georgette: Ja? Wel, ik niet! Je hoort tegenwoordig zoveel van die zaken.

Fernand: Wat bedoel je?

Georgette: Dat zal jij beter weten dan ik. Want ik vind het wel heel raar dat die brief juist naar dit adres wordt opgestuurd en dan nog wel met jou familienaam erop!

Fernand: Kan ik er iets aan doen dat één of andere kinkel mijn adres gebruikt?

Georgette: Jouw adres gebruikt? Wat heeft hij daaraan? Dan komt die brief toch niet bij hem terecht?

Fernand: Nu je het zegt... Zo had ik het nog niet bekeken. In ieder geval, draai of keer het zoals je wil, ik heb met die brief niets te maken! Misschien is hij wel voor Brigit bedoeld.

Georgette: Ja, Twee halve rondjes aan de "J" en je hebt een "B" zeker.

Fernand: Zou toch kunnen. Er stond toch nergens vermeld dat "Lellebelleke" een man of een vrouw is?

Georgette: Dat is waar. Alhoewel, "sterke beer, volbloedpaard en vinnige haan" nu niet precies vrouwelijk klinken.

Fernand: Het zou ook wel eens een halfrondje voor de "J" kunnen zijn en dan krijg je een "G" van Goergette snap je? Om maar te bewijzen waar we mee bezig zijn. Laten we liever verder inpakken, straks is het de moeite niet meer om weg te gaan.

Georgette: Ik zal maar proberen je te geloven en daar niet meer aan te denken, anders is ons uitstapje nog naar de vaantjes.

Fernand: Georgetje, ken je mij nu nog niet beter dan dat? Kom eens hier. (Neemt haar vast.) Wie, op heel de wereld zie ik nu liever dan jij? Aan zo'n zaken zou ik nog niet denken, laat staan het te doen.

Georgette: O.k... maar toch begrijp ik er niets van en zal ik maar gerust zijn als ik er een aanneembare uitleg voor heb.

Fernand: Geloof me nu maar en laten we aan ons uitstapje denken, dat zal ons beter doen.

Georgette: Vooruit dan maar, ik zal proberen het van mij af te zetten, anders valt ons hele weekend nog in 't water.

Fernand: Oh, dat is waar ook, met al dat gekibbel over die brief zou ik nog iets vergeten te zeggen.

Georgette: Staat er nog een band plat misschien, zoals vorige keer op het laatste nippertje?

Fernand: Nee, nee, alles is in orde. Ik ben alleen vergeten te zeggen dat Jean-Jaques nog langskomt.

Georgette: J-J? Die mooie vriend van jou? Wat moet die nu nog komen doen?

Fernand: Hij heeft vanmorgen gebeld. Hij zei dat het héél belangrijk was en dat hij het via de telefoon niet kon zeggen.

Georgette: Hij zal zeker weer het één of ander nodig hebben, anders zie je hem hier niet.

Fernand: Ja, die indruk had ik ook.

Georgette: Je hebt hem toch niet verteld dat we naar zee gaan hé? Want dan wil hij weer mee, net als vorige keer. En ik wil nu eens met ons twee, nu Brigitte thuisblijft.

Fernand: Om eerlijk te zijn, ik heb het hem wel gezegd, in de hoop dat hij niet zou komen, maar hij hield niet af!

Georgette: 't Zal weer wat zijn! Hij zit vast en zeker weer in de problemen.

Fernand: Dat zou best kunnen, maar deze keer; geen cent! Ik moet trouwens nog geld van vorige keer. *(Kijkt door het raam.)* Ssstt... daar heb je hem.

J-J: *(Komt op.)* Hallo beste vrienden! Gepakt en gezakt? Dat zal jullie goed doen met zo'n schitterend weer!

Georgette: Luister hé J-J, wanneer je komt vragen om mee te gaan, dan zal dat jammer genoeg deze keer...

J_J: Meegaan? Maar lieve Georgette, zie ik er nu uit alsof ik dat zou durven vragen? Nee, ik heb héél andere plannen! En jullie, als goede vrienden, zouden me daarbij moeten helpen.

Georgette: Goede vrienden? *(Tot publiek.)* Als hij ons nodig heeft ja!

Fernand: Wel, vertel eens. *(Neemt de thermos.)* Koffie? Die moesten we anders toch uitgieten. *(Schenkt J_J in.)*

J_J: Wel, het zit zo, ik heb iemand leren kennen.

Georgette: *(Tot publiek.)* Nummer zoveel!

J_J: Een schat van een vrouw! Ze is wel getrouwd, maar dat is geen probleem.

Fernand: Voor jou niet nee.

Georgette: *(Tot publiek.)* Daar gaan we weer.

Fernand: Maar man, heb je daar nu nog niet genoeg problemen mee gehad?

J_J: Amour toujours hé. En een mens moet de stem van zijn hart volgen.

Georgette: Ik begrijp nog altijd niet wat wij daarmee te maken hebben.

J_J: Wel, heu... Fernand heeft me vanmorgen aan de telefoon gezegd dat jullie tot morgennamiddag weggaan.

Fernand: Ja, daar belde je tenslotte voor, om te vragen wanneer we nog eens weggingen. Maar je zei ook dat je iets speciaals te zeggen had, maar niet via de telefoon.

Georgette: Wat is er dan zo belangrijk?

J_J: Wel... je weet dat ik daar slecht behuisd ben op mijn zolderkamertje en ik heb Sybilleke gezegd dat ik een geslaagd zakenman ben.

Fernand: Ik hoor het al. Je bent voor de zoveelste maal bezig je in nesten te werken, maar deze keer doen wij niet mee!

J_J: Maar, dat kan je mij als goede vriend des huizes toch niet aandoen? Nu vallen jullie mij werkelijk tegen, als enige vrienden! Ik heb zelfs geen familie!

Georgette: Niet op mijn gemoed werken hé, je weet dat ik daar niet tegen kan!

J_J: En omdat ik zo zeker was van jullie medewerking, heb ik Sybilleke trouwens al opgebeld en gezegd dat ze vanavond naar mij thuis mag komen.

Fernand: Naar jou thuis?

J_J: Heu... naar hier dus. Jullie gaan toch weg tot morgen? En Sybilleke hoeft toch niet te weten dat ik hier niet echt woon! Zeg nu zelf, dit huis past toch veel beter bij mijn uitstraling!

Fernand: Hier niet echt woon? Jij bent toch niet van plan je verovering mee naar hier te brengen en haar dan wijs te maken dat jij hier...

J_J: Is dat nu zo erg? Daar heb je toch geen last van? En tegen morgennamiddag zijn we hier weg, beloofd!

Georgette: En wat als die Sybille in kwestie erachter komt dat jij niet bent wie je zegt te zijn?

J_J: Jij onderschat mijn charmes zeker? Tegen die tijd is die vrouw al zo verliefd, dat ze me alles vergeeft.

Georgette: Of aangeeft zeker, zoals vorige keer! En dan kunnen wij weer de kastanjes uit het vuur halen.

J_J: Maar ik vraag toch niets illegaals?

Fernand: 't Zou er nog moeten bijkomen!

Georgette: Ik weet het niet hoor...

J_J: Aub Fernand, je weet als jij hulp nodig hebt, dat ik de eerste ben...

Georgette: Fernand zal zo'n hulp niet nodig hebben!

J_J: Dat weet je maar nooit. En bovendien... hier... 100 euro. Bij wijze van huur. Daar kan je aan zee eens goed mee gaan eten.

Georgette: 100 euro? Je hebt zeker weer geld geleend?

J_J: Ja en ook en Ferrari voor twee dagen. Georgetje, je doet er mij een enorm plezier mee en ik beloof dat ik niet de minste last zal bezorgen!

Georgette: Als het zo zit... Ik zal maar weeral mijn goed hart laten spreken. Maar weg tegen morgennamiddag en geen rommel laten slingeren, anders...

J_J: Oh, jullie zijn schatten! Ik zal dat nooit vergeten! Trouwens, mijn testament staat nog altijd op jullie naam!

Fernand: Ja, met je OCMW-uitkering en je gehuurde zolderkamer zullen we daar ver mee geraken, maar kom, het is goed bedoeld.

Georgette: Dan vertrekken we maar, anders is het de moeite niet meer en het is nu zo'n schitterend weer.

Fernand: *(Tot J_J.)* Hier, de sleutel van de voordeur.

J_J. Bedankt vrienden, daar ga je geen spijt van krijgen! Ik ga mee buiten, want ik heb Sybilleke beloofd haar straks af te halen. *(Helpt dragen.)* Je ziet, wanneer we in team werken is het zo gebeurd.

Georgette: Intiem?

J_J: In team! Dat is Engels.

Georgette: Oh! *(Gaan samen af met de resterende bagage.)*

(Het wordt stilaan avond.)

J_J & Sybille: *(Komen binnen.)*

J_J: Voila. Hier is het dan.

Sybille: Knap zeg! Woon jij hier helemaal alleen in dat groot huis?
(Wandelt wat rond en neemt enkele ingelijste foto's vast.) Wie zijn dat?

J_J: Die? Heu...dat zijn mijn broer en schoonzus.

Sybille: En wie is dit?

J_J: Dat is... mijn dochter, Brigit. Ze woont nu bij mijn ex-vrouw.

Sybille: Je ex? Daar heb je me nooit over verteld!

J_J: Nee, maar zij is het er volkomen mee eens dat ik iemand anders ken hoor! De liefde is toch al jaren dood, zegt ze. En onder ons gezegd en gezwegen; zo kan ze met een gerust geweten er zelf een minnaar op nahouden.

Sybille: Oh, zit dat zo. Knappe familie heb je! Ik hoop maar dat mijn man er niet achter komt dat ik hier ben.

J_J: Hij zal je toch thuis niet opbellen?

Sybille: Nee. Hij moest zelf weg tot morgen en ik heb hem gezegd dat ik bij een vriendin ging logeren.

J_J: Joepie! Dat komt dan goed uit. Zeg, maar het is nu niet het ogenblik om daarover te praten. Wil je iets drinken?

Sybille: Een kleintje dan, want na zo'n diner met veel wijn voel ik me al een beetje boven mijn theewater.

J_J: Dan kan het alleen maar plezanter worden! *(Gaat naar de bar en schenkt porto in waarna hij de bijna lege fles op de salontafel laat staan.)* En hier zie, nog wat nootjes en chips en koekjes.

Sybille: Amaai je bent zo vrijgevig! Wie had dat vorige week gedacht in de club, dat ik nu al bij jou thuis zou zitten. *(Eet van alles en maakt daarbij veel rommel.)*

J_J: Dan ken je J_J nog niet goed! Ik weet van aanpakken en laat er geen gras over groeien.

Sybille: Ja, voor een zakenman is dat de eerste vereiste. Wat voor zaken doe jij eigenlijk?

J_J: Ik? Heu... ik... in technische, stroomverminderende batteryconstructies met hyperkinetische oplaadbare onderdelen. Maar daar begrijpen vrouwen meestal niets van.

Sybille: Nee, dat lijkt me inderdaad heel ingewikkeld. En dat wordt zeker goed betaald? Als ik je auto en je huis zo bekijk!

J-J: Dat zou ik geloven! Eigenlijk kan ik reeds lang stoppen met werken en van mijn rente gaan leven, maar men moet toch een bezigheid hebben in het leven, nietwaar?

Sybille: Je zou toch ook b.v. kunnen reizen met een partner en van het leven genieten?

J-J: Maar dat doe ik nu ook al. Ik reis voor de zaak de hele wereld rond en wordt daar nog goed voor betaald ook!

Sybille: En anders is het op eigen kosten. Goed bekeken.

J-J: Rijk zijn heeft anders ook zijn nadelen.

Sybille: Die zie ik niet!

J-J: Je weet b.v. nooit of een mooie vrouw nu voor jezelf valt, of voor je geld.

Sybille: Maar mij zal je nu toch wel al beter kennen, nietwaar?

J-J: Dat denk ik toch.

Sybille: Nu mocht jij nog op een gehuurde zolderkamer wonen en bovendien zonder werk zitten en betaald worden door het O.C.M.W., dan nog zou ik je willen.

J-J: Dat is een pak van mijn hart!

Sybille: Bovendien maakt geld niet altijd gelukkig. Alhoewel; zo ongelukkig zie jij er precies niet uit.

J-J: Dat komt doordat jij hier nu bent hé schatje. *(Neemt haar vast.)* Sinds jij in mijn leven kwam is alles voor mij veranderd.

Sybille: Wat een vrouw al niet kan doen.

- J-J: Zeg, willen we meteen naar boven gaan? We nemen ons glas mee. Ik heb tv op de kamer en prachtige muziek. Het is er veel gezelliger dan hier.
- Sybille: Jij laat er inderdaad geen gras over groeien! Maar als het waar is wat je zegt... o.k. dan. Maar schenkt eerst nog eens in.
- J-J: Ik heb een beter idee; we nemen de rest van de flessen mee naar boven. *(Laat de porto staan.)*
- Sybille: O.k. ik help wel dragen.
- J-J & Sybille: *(Gaan samen naar boven en doen het licht uit.)*
- Julia: *(Komt binnen.)* Heb ik hier nu licht zien branden? Er zal toch niemand binnen zitten zeker? *(Luistert eens aan de trap en kijkt eens in de keuken.)* Alles is precies toch in orde. 't Zal dan wel Brigitte geweest zijn, die juist is gaan slapen, dat zal Georgette graag horen. *(Bemerkt rommel op salontafel.)* Ja maar dan had ze wel haar rommel eens mogen opkuisen! Gezellig voor Georgette als je zo moet thuiskomen. Zo, de fles terug in de bar. Maar waar moet ik nu met de chips en de nootjes en de koekjes blijven? Wacht, misschien hier in de kast. *(Trekt enkele kasdeuren open.)* Amaai, Georgette heeft nog mooi servies! Dan begrijp ik niet dat ze mij altijd uit die keukentassen laat drinken! Maar hier liggen de chips ook niet Misschien in de lade? *(Trekt een lade open.)* Och, ziet hier... een belastingbrief. *(Maakt de brief open.)* En ze trekken nog terug. Daar zijn ze zeker van naar de zee gegaan En deze brief? Oh kijk nu, die is van tante Fien en nonkel Fons. *(Leest de brief.)* "Liefste Georgette en Fernand, Het is om jullie mede te delen als dat wij de vijfde in de namiddag een bezoek zullen brengen. Hopelijk gaat alles goed. Onze Fons die sukkelde de laatste tijd een beetje en ik ben ermede naar den dokter geweest in de stad. Hij had... hoe moet ik dat nu zeggen...hij kon de vlag niet meer hijsen. Maar nu met de viagrapij krijgt hij ze al halfstok." Ik heb nooit geweten dat die nonkel Fons bij de scouts was! En op zijn leeftijd? *(Doet de lade dicht.)* Ik zal alles maar in de bar leggen. *(Zet alles in de bar.)* Voilà, wat een mens niet allemaal doet voor een ander. Ik zal morgenvroeg nog eens komen zien. *(Af.)*

(Het wordt ochtend)

(Brigit en Bart, beiden duidelijk onder invloed, komen binnen.)

Brigit: Hier woon ik dan!

Bart: Wauw! Zeker veel geld, die oudjes van jou?

Brigit: Ik heb niets te kort... alleen maar wat liefde... liefde bedoel ik dan hé schatje! *(Neemt hem vast.)*

Bart: Brigit, niet te vlug! We hebben toch nog de hele nacht! Ik wil zeggen, de hele voormiddag?

Brigit: *(Blijft hem plagen.)* De hele voormiddag, ja!

Bart: Zeg, je bent toch wel zeker dat er niemand thuis is hé?

Brigit: Geloof je me niet? Wil je boven eens gaan kijken?

Bart: Nee, nee, het is al in orde.

Brigit: Kon jij zelf zo gemakkelijk een hele nacht wegblijven?

Bart: Ja, mijn vrouw is ook weg tot morgen, daar hoef ik me al geen zorgen over te maken.

Brigit: Nee, want als ze moest weten dat jij hier bent, dan zou de wereld te klein zijn.

Bart: Dan ben je best niet in de buurt! Ze heeft veel temperament. Jammer dat ze dat altijd op de verkeerde manier gebruikt

Brigit: Kom eens hier sukkelaar, ik zal mijn temperament eens op jou uitproberen. *(Neemt hem vast.)*

Bart: Rustig, niet zo haastig! Jij kan een mens nogal in de sfeer brengen!

Brigit: Dat is de bedoeling hé Bartje! Waar wachten we nog op? Straks staan mijn ouders hier terug...

Bart: JIJ wou langer blijven om nog een jointje te roken!

Brigit: Jij toch ook? Trouwens, je hebt daarbij nog een halve fles whisky leeggedronken!

Bart: 'k Voel me nu pas in stemming.

Brigit: In stemming Bartje? Om wat te doen Bartje? *(Begint hem te kittelen en te plagen.)*

Bart: Wel... heu... om nog eentje te drinken natuurlijk.

Brigit: 'k Zal eens zien wat er in de bar staat Onze pa heeft ze nog bijgevuld. *(Doet de bar open.)* Awel merci, die hebben nogal geboemeld! Er staat enkel nog wat porto en wijn.

Bart: Ook goed. Schenk maar in.

Brigit: *(Schenkt twee glaasjes in en toont een joint.)* Kijk eens wat ik nog heb...de laatste. Zullen we die ook delen? *(Steekt ze aan en roken om beurten.)*

Bart: *(Drinkt en rookt.)* Zo, dat was het wat ik nog nodig had.

Brigit: Nodig voor wat Bartje? Zeg het eens! *(Blijft hem verder uitdagen.)*

Bart: *(Duidelijk onder invloed).* Jij bent de mooiste prinses die ik ooit heb gezien! Er hangt een sluier van bloemen en nevel rond je prachtig silhouet.

Brigit: En als ik jou zie, met je fantastisch breedgeschouderd lichaam en ik adem je geur, dan voel ik me in het aardsparadijs.

Bart: Hoor... hoor... ik hoor vioolmuziek op de achtergrond en duizend engelenstemmen. Ze omringen je met de geur van wierook.

Brigit: Alles kan ik aan. De hele wereld ga ik veroveren. Al de rivieren worden wijn.

Bart: Ik geef je al het goud dat ik vinden kan. Ik zal een kasteel voor je bouwen, met knechten en meiden en alles wat je hartje begeert.

Brigit: Ik hul je in zijde. Als ik je aanraak is het alsof mijn handen versmelten met je lichaam. Ik hoor een stem... ik wil je nu!

Bart: Brigitje, niet doen!

(Door dat Brigit zo hevig te keer gaat, belandt Bart eerst tegen een stoel en valt dan met zijn hoofd tegen de kast, waarop hij voor dood blijft liggen.)

Brigit: Bart! Bart! Zeg iets! Zeg, ik kan daar niet mee lachen hé! Bart! Ho...hij beweegt niet meer! Hij is...dood? Néé, dat kan niet! Wacht...water...ik moet water hebben. *(Gaat naar de keuken en komt terug met een kruik water en sprenkelt over Bart zijn hoofd. Laat echter nog genoeg water in de kruik.)* Oh... het helpt niet! Wacht...een beetje zout! Mijn grootmoeder zei vroeger altijd: "wanneer er iemand het bewustzijn verliest dan moest je vlug zout gebruiken" *(Zet de kruik water op tafel en gaat naar de keuken waarna ze terugkomt met een bokaal bloem, waarvan ze over Bart uitstrooit)* Oh...dat is geen zout...Nou ja, het schijnt toch niet te helpen. Wat moet ik nu doen? Lena...ik moet Lena bellen...die kan me helpen. *(Neemt in paniek de telefoon.)* Hallo...met Lena? Lena, het is Brigit...er is iets verschrikkelijks gebeurd! Wat zeg je... of ik weer drugs heb... Lena, ik kan er via de telefoon niet over praten. Help me a.u.b. *(Snikt.)* Naar jou komen? Samen een oplossing vinden...en een beetje kalmeren...ja, ja, ik kom naar jou... *(Tot publiek.)* Wat moet ik nu doen? *(Gaat naar buiten.)*

J-J:

(Komt van boven.) Wat was al dat lawaai hier? *(Bemerkt dan een man op de grond.)*; Een inbreker! Ik dacht het al! *(Schudt eens aan Bart.)* Dood? Oh... néé... dat kan ik nu missen als kiespijn! Stel je voor, de politie erbij...een groot onderzoek...en iedereen weet aanstonds hoe de vork aan de steel zit! Sybille komt erachter dat ik hier niet woon. Haar man komt erachter dat zij hier was...om nog maar te zwijgen van Fernand en Georgette aan wie ik heb beloofd geen rommel achter te laten! Néé, daar moet ik iets aan doen! *(Ruikt aan de pot met bloem.)* Drugs! En zo een grote pot! Wie weet wat heeft hij daarvan binnen. Dat zal hem de moed hebben gegeven om binnen te breken. Maar daar kan ik nu mijn hoofd niet over breken... Eerst moet ik dat lijk verstoppen... Wacht, hier gaan ze hem voorlopig niet zoeken. *(Neemt het lijk en verstoppt het in de koffer.)* Dat los ik later wel op.

Sybille:

(Roept van boven.) Schatje! Je blijft zolang beneden! Is er iets?

J-J:

Nee... nee... alles in orde! Ik kom al! *(Gaat naar boven.)*

(Nu is het helemaal licht buiten.)

Julia : *(Komt binnen.)* Voilà, ik zal eens eerst die plant water geven. Dat is raar, ik heb gisteren niet gezien dat Georgetje die waterkan heeft gereedgezet Nou ja. *(Begiet de plant.)* Hoe vroeger, hoe beter en de morgenstond heeft goud in de mond. *(Bemerkt dan de bloem op de grond.)* Wat is dat hier allemaal? *(Proeft met haar vinger van de bloem.)* Drugs! Zou Brigitte dan toch opnieuw aan... Ik durf er niet aan denken! Och arme Georgetje! Ik zal maar vlug alles opkuisen en wegzetten. Later zal ik zelf wel eens met Brigit spreken. *(Neemt in de keuken emmer en doek en kuist alles op.)* Brigit zal toch moeten veranderen hoor. Begin maar eens een huishouden met zo iemand. En op die manier geraakt dat kind nooit aan een vrijer. Wie wil nu zoiets! Als ik nu niet alles zou opkuisen dan kwamen Georgetje en Fernand hier in een vuilnisbak terecht. Voilà, we praten er niet meer over. *(Zet alles terug in de keuken, maar komt met de pot bloem terug.)* Dat hier zal ik maar beter tijdelijk mee naar huis nemen. De bewijzen blijven beter niet hier tot ik het met Brigit besproken heb. Ik zal straks nog wel eens komen zien. *(Gaat af.)*

Brigit & Lena: *(Komen binnen. Brigit nog steeds onder invloed.)*

Brigit: *(Draait haar rug naar 'het lijk'.)* Oh, Lena, ik durf niet kijken.

Lena: Kijken? Naar wat? Hier is niets te zien!

Brigit: Niets te zien? Maar dat kan niet! Hij lag hier! Ik heb hem duidelijk gezien. Bart was dood! En al die bloem die op de grond lag? *(Begint te snikken.)*

Lena: Bloem? Drugs zal je bedoelen zeker!

Brigit: Maar nee... en die waterkan dan? Die stond hier toch ook!

Lena: Ga je me nu ook nog wijsmaken dat je water hebt gedronken?

Brigit: Maar nee... Ik heb er Bart mee nat gemaakt en ook nog veel bloem gemorst.

Lena: Maar je ziet toch klaar en duidelijk dat hier niets ligt! Het is hier zelfs niet nat geweest, want op die tijd kan dat nog niet zijn opgedroogd!

Brigit: Lena, ik begrijp er niets meer van...

Lena: Luister eens. Weet je wat ik denk? Dat al dat spul, dat jij de laatste tijd inneemt, jou geen goed doet! Je begint al waanbeelden te krijgen!

Brigit: Waanbeelden? Wat is dat?

Lena: Weet jij dat dan niet? Dat wil zeggen dat je zaken ziet die er niet zijn, begrijp je?

Brigit: Maar Bart was echt hier! Ik heb hem met mijn eigen ogen gezien!

Lena: Kijk, dat is nu juist zo typisch aan waanbeelden; je denkt dat je iets echt hebt gezien, terwijl het er helemaal niet was.

Brigit: En kan je dat krijgen wanneer je drugs gebruikt?

Lena: Dat zijn al de eerste tekenen van een totale aftakeling! Stop daar a.u.b. mee. Ik heb je het al zo dikwijls gevraagd. Je wil toch niet eindigen in een gekkenhuis? Of wel soms?

Brigit: Waanbeelden? Zou je denken? Geen lijk? En Bart dan? Oh... Lena...

Lena: Ga nu rustig naar bed. Slaap eens goed uit en morgen praten we verder. Maar je moet me beloven geen drugs meer te nemen, want nu zie je tot wat dat allemaal kan leiden!

Brigit: Lena, help me. Ben ik dan een beetje...gek aan 't worden?

Lena: Van drugs kan je alles verwachten. Zal ik je mee naar boven brengen?

Brigit: Nee...laat maar...ik ga wel. Bedankt voor alles. Kom me a.u.b. morgen opzoeken, want ik ben zo bang!

Lena: Slaap eens goed uit, dan voel je je straks al veel beter en kunnen we er eens rustig over praten.

Brigit: Ja, bedankt nogmaals. Tot dan. (*Laat Lena buiten en gaat wenend naar boven.*)

Koffer gaat open.)

Bart: Waar ben ik? Hoe kom ik hier in die koffer? *Kruipt uit de koffer.)*
Ai, mijn hoofd! Ik zie allemaal sterretjes! Wat doe ik hier? Ik wil hier weg! Waar is de deur? *(Waggelt eerst naar de keukendeur en gaat naar buiten.)*

KORTE PAUZE

(J-J en Sybille komen naar beneden.)

Sybille: Oh, wat een zalige nacht! *(Kijkt op haar uurwerk.)* Oh, hebben wij zolang geslapen?

J-J: Zalig, ja... *(Gaat op de koffer zitten.)*

Sybille: Gaan we ontbijten?

J-J: Heu... ja... dat is een goed idee.

Sybille: Zeg, maar van een goed idee alleen, kan ik niet eten hé.

J-J: *(Trekt de tafel tot bij de koffer.)* Heu...ik heb je dat nog niet gezegd, maar als ik eet zit ik graag op mijn koffer.

Sybille: Op je koffer? Rare gewoonte. Maar kom, als je dat absoluut wil. Trouwens nu krijg je precies meer ruimte in de kamer. Ik zou hier nog wel het één en ander willen veranderd zien. Dat zou veel gezelliger zijn. *(Begint allerlei voorwerpen, kaders en kleine meubels van plaats te veranderen.)*

J-J: Wel, je doet maar. Ondertussen zal ik voor het ontbijt zorgen. *(Gaat naar de keuken.)*

Sybille: *(Wanneer ze klaar is gaat ze op de koffer zitten.)* Raar dat hij absoluut op deze koffer wil zitten om te eten. Zou daar iets speciaals in zitten? *(Doet de koffer open.)* Leeg. Nu ja, misschien een jeugdherinnering of zoiets. Mannen hebben soms zo van die rare gewoonten.

J-J: *(Komt binnen met een dienblad en bemerkt Sybille op de koffer.)* Ai, auw! Kramp! Ai! Sybille, neem eens over a.u.b., ik kan het niet meer houden!

Sybille: *(Springt recht, waarop J-J aanstonds weer op de koffer gaat zitten.)* Heb je dat meer?

J-J: Nee, gelukkig is het alweer beter, maar ik moet me dan wel even rustig houden.

Sybille: Geeft niet schat, ik zal de tafel wel even dekken.

J-J: Sorry, maar dat is alles wat ik in huis had.

Sybille: Een man alleen hé, die heeft een vrouw nodig.

J-J: Soms...heu ik bedoel...af en toe... heu...

Sybille: Is er iets, Je doet opeens zo raar?

J-J: Raar? Ik? Heu...

Sybille: Kom eens hier! *(Probeert hem recht te trekken.)*

J-J: Néé... heu... Sybilleke, luister eens, ik heb eigenlijk een probleem.

Sybille: Een probleem?

J-J: Ja, ik moet onverwacht heel dringend weg voor de zaak. Zou je het erg vinden om na het ontbijt aanstonds naar huis te gaan?

Sybille: Nu nog beter! Zo zijn de mannen hé! Eerst hun pleziertje en dan kan het vrouwtje niet vlug genoeg verdwijnen. Wist je dat dan gisteren niet?

J-J: Nee, ik dacht er plotseling aan dat ik nog iets heel belangrijk moet doen. Iets dat absoluut niet kan wachten! Je mag me niet verkeerd begrijpen schat. Ik zal je straks wel bellen.

Sybille: Kunnen we dat dan niet samendoen?

J-J: Nee, echt niet, ik mag daarbij absoluut niet gestoord worden.

Sybille: O.k., dan wacht ik hier wel op je.

J-J: Nee, dat is het juist, ik heb eerst thuis nog een heleboel voorbereidingen.

Sybille: Dat lijkt inderdaad iets belangrijk.

J-J: Kan ik je dan nu naar huis brengen?

Sybille: Als het zo zit. Kom, ik begrijp het. Anders was je uiteraard nooit zo'n geslaagd zakenman geworden. Vergeet je me dan niet te bellen? *(Kust hem.)* Weet je, ik ga wel te voet. Je hebt het al zo druk en ik maak er bij dit schitterend weer een wandelingetje van. Tot straks. *Gaat via de voordeur af.)*

J-J: *(Blijft op de koffer zitten.)* Zo, die is al buiten. Nu dit probleem oplossen. *(Slaat op de koffer.)* Ik zal hem in mijn Ferrari leggen en dan neem ik hem mee naar mijn zolderkamer. Vervolgens bel ik de politie en zeg dat ik een inbreker, dood heb gevonden. Ik zal eerst nog wat meer rommel maken, dan lijkt het echter. Of nee... ik zal...

Brigit: *(Komt nog steeds onder invloed, wenend naar beneden.)* J-J?

J-J: *(Tot publiek.)* Ook dat nog! *Tot Brigit.)* Oh, Brigitje, ik wist niet dat jij thuis was! Was jij de hele nacht hier?

Brigit: Nee... heu... maar wat doe jij hier?

J-J: Ik ben de planten komen water geven om je ouders een plezier te doen.

Brigit: Alles lijkt hier zo anders! Of was dat vroeger ook al zo? Ik weet het niet meer! Die lamp, die stond toch daar? Of dacht ik maar dat die daar stond? En die kader, die hing toch ginder! Of hangt hij daar niet echt? Was dat vroeger hier ook zo, of zie ik het nu anders?

J-J: Brigit, wat is er? Je doet zo raar!

Brigit: Oh, J-J, je moet me helpen! Ik heb een groot probleem!

J-J: Jij ook al? Ik bedoel...zeg het maar...wat is het?

Brigit: Er is vannacht iets gebeurd!

J-J: Ja, dat vreesde ik ook al. Vertel het maar eens aan nonkel J-J.

Brigit: Ik geloof dat ik aan 't gek worden ben!

J-J: Ja, maar dat ben je toch altijd wel een beetje geweest nietwaar?

Brigit: Nee... deze keer is het echt vrees ik. Luister, ik ben vannacht laat... eigenlijk vroeg naar huis gekomen met Bart, mijn vriend.

J-J: Bart zeg je?

Brigit: Ja en we waren allebei nogal... je begrijpt wel...

J-J: Dat kan ik me voorstellen ja.

Brigit: En toen is Bart gevallen ... en hij was dood... ik heb het zelf gezien! Tenminste, dat denk ik toch... ik heb nog geprobeerd met zout... heu... met bloem, maar het heeft niets geholpen.

J-J: Niet moeilijk!

Brigit: En toen ben ik naar mijn vriendin Lena gegaan.

J-J: Lena, die hier om de hoek woont?

Brigit: Ja en wanneer we samen terugkwamen was Bart weg! En nu beweert Lena dat ik gek aan 't worden ben omdat ik drugs neem en daardoor waanbeelden krijg en...

J-J: Maar nee, kindje, je bent niet aan 't gek worden, kom eens bij mij. Luister eens naar nonkel J-J.

Brigit: Maar begrijp je het dan niet? Ik zie dingen die er niet zijn! Tenminste dat zegt Lena.

J-J: Zo'n vaart zal het wel niet lopen zeker. Je doet soms wel een beetje raar, akkoord, maar gek? Dat is toch nog wat anders. Bovendien weet jij heel goed wat je vertelt want er was wel degelijk een lijk!

Brigit: Wel een lijk? Ben ik dan niet aan 't gek worden? Maar hoe weet jij dat? Jij was hier toch niet?

J-J: Wel, toen ik de planten ben komen gieten heb ik dat lijk gevonden.

Brigit: Jij hebt dat gevonden? En waar ben je er dan mee gebleven?

J-J: Hier! In de koffer.

Brigit: In die koffer? Waarom?

J-J: Dat is een lange uitleg, dat kan ik je nu niet vertellen.

Brigit: Ik geloof je niet!

J-J: Nee? Kijk dan zelf hé!

Brigit: *(Gaat voor de koffer staan.)*

J-J: *(Zet zich naast de koffer en doet deze, echter zonder erin te kijken met een zwier open.)* Kijk, hier ligt het bewijs!

Brigit: *(Kijkt in de koffer.)* Zeg ben je mij helemaal voor de aap aan 't houden? *(Begint nog veel harder te wenen, waarop ze naar boven rent.)* Ik ben wel aan 't gek worden!

J-J: *(Kijkt nu zelf ook.)* Nu begrijp ik er helemaal niets meer van! Wat ik wel heb begrepen is dat het geen inbreker was. Zou die Lena hier voor iets tussen zitten? Die waanbeelden, dat zal toch niet besmettelijk zijn zeker? Want nu ik er zo over nadenk... wij hadden hier gisterenavond toch chips en nootjes en een fles laten staan? En die zijn ook weg. Brigit zal dat zeker niet hebben opgeruimd, want ze ruimt haar eigen gerief nog niet op. Of zou ik nu zoveel gedronken hebben dat ik me dat allemaal inbeeld? Ik zal eens naar Lena gaan, misschien weet zij meer. *(Gaat naar buiten.)*

Brigit: *(Komt al jammerend terug naar beneden.)* J-J...ook weg? Ik heb hem toch duidelijk gezien! Hij zat toch hier op de koffer? Of niet? Nu moet ik toch echt wel van de drugs afblijven! Straks doen ze mij nog naar het gekkenhuis!

(Er wordt gebeld aan de voordeur. Brigit doet open en Sybille staat daar met haar armen vol boodschappen.)

Sybille: Maar jij moet Brigit zijn, zijn dochter! Ik herken je van de foto!

Brigit: Brigit ja... maar wie ben jij?

Sybille: Maar, weet jij dat dan niet? Ik ben Sybille, het nieuw liefje van je pa!

Brigit: Van onze pa?

Sybille: Ja, nog niet lang hoor, nog maar een paar dagen.

Brigit: En ons ma dan?

Sybille: Maak je daar maar geen zorgen over, die weet daarvan en ze is het er volkomen mee eens!

Brigit: Ons ma weet daarvan?

Sybille: Ja, de liefde was toch al dood zegt ze en ze gunt je pa een pleziertje. Zo kan ze er zelf ook een minnaar op nahouden, zonder schuldgevoelens, begrijp je?

Brigit: Nee... niet echt... Mag ik eens in je arm knijpen? *(Knijpt in Sybille haar arm.)*

Sybille: Zeg, wat doe je nu? Voel jij je wel goed?

Brigit: Nee... eigenlijk niet... en ik wou eens voelen of je wel echt bent.

Sybille: Ik begrijp dat je ervan geschrokken bent. Je pa had je tenminste mogen inlichten. Wanneer komt hij naar huis? Ik wil hem verrassen met een dineetje!

Brigit: Onze pa? Heu...vanmiddag, denk ik...en dan komen ook tante Fien en nonkel Fons op bezoek.

Sybille: Oh, gelukkig dat je dat zegt. Dan kook ik wel voor twee méér. Weet je, je pa moest zich wat beter verzorgen. Weet je wat hij eet als ontbijt?

Brigit: Ik denk het.

Sybille: Nou ja, laat maar zitten. In ieder geval niet voldoende om stevig op je benen te staan. Niet moeilijk dat hij plotseling van die geweldige krampen krijgt. En daar zal ik als goede huisvrouw eens dadelijk verandering in brengen.

Brigit: Heb jij met onze pa dan al ontbeten?

Sybille: Natuurlijk, maar het was niet vet. En die rare gewoonte van hem om steeds op die koffer te willen zitten, dat moet hij ook afleren, want dat is geen gezicht!

Brigit: Onze pa krijgt krampen en wil steeds op de koffer gaan zitten?

Sybille: 'k Hoor het al, er zijn nog maar weinig kinderen die hun ouders kennen zoals ze werkelijk zijn. Kan ik de keuken gebruiken?

Brigit: Ja...daar.

Sybille: *(Gaat naar de keuken.)*

Brigit: *(Zet zich op een stoel en staart naar de keukendeur. Dan staat ze op en gaat de keukendeur opendoen.)*

Sybille: Is er nog iets?

Brigit: Nee... ik wilde alleen maar zien of jij daar nog was. *(Sluit de deuren zet zich terug op een stoel.)* Zouden dat ook weer waanbeelden zijn? *(Tot publiek.)* Mensen, blijf van de drugs af voor het te laat is!

(Georgette en Fernand komen thuis. De caravan rijdt achteruit en Georgette geeft aanwijzingen.)

Georgette: Kom...kom...nog een beetje... how! Stop!

(Georgette en Fernand komen binnen.)

Fernand: Hallo, Brigitje, alles goed gegaan?

Brigit: *(Staart voor zich uit.)* Ja, pa...

Georgette: Oh, het was fantastisch! Mooi weer, een goed restaurant, een goede camping en niet te veel file onderweg! Dag schatje. *(Geeft Brigit een kus.)* Alles o.k.?

Brigit: Alles o.k.? Ik weet niet... ik voel me niet zo best.

Georgette: Brigitje, kindje, wat is er? Zeg en wat is er hier gebeurd?

Fernand: Heb jij het hele interieur veranderd?

Brigit: Ik? Heu... nee, ik weet het niet.

Georgette: Dat hebben de kabouterkens toch niet gedaan zeker?

Brigit: De kabouterkens? Dat zou kunnen. Ik weet het niet. Ik denk dat er van alles is gebeurd, terwijl jullie weg waren.

Georgette: Je denkt het maar?

Brigit: *(Totaal versuft)* Ja... Bart was dood... hier lag hij... en toen ik terugkwam was het lijk weg! En al het water... weg! En al de bloem... weg!

Georgette: Fernand, die is precies niet goed!

Brigit: En J-J kwam de planten water geven en hij beweerde dat het lijk in de koffer zat, maar het zat er niet meer in en toen was J-J ook verdwenen. Lena zegt dat ik waanbeelden krijg!

Fernand: Georgette, er is iets niet juist met ons Brigit!

Georgette: Kindje, je hebt toch weer niet aan de drugs gezeten hé? We hadden toch duidelijk afgesproken dat jij daar af zou blijven!

Brigit: Oh, een jointje of zes, maar ik heb ze gedeeld met Bart.

Fernand: Met Bart?

Brigit: Met dat lijk. Heu, dat lijk dat er niet meer is. Iedereen verdwijnt hier! En toen is Sybille binnengekomen... tenminste, dat denk ik toch.

Fernand: Georgette, ze is echt niet goed hoor!

Georgette: Sybille? Wie is Sybille?

Brigit: Wel, het nieuw lief van onze pa!

Georgette: Lief van onze pa?

Fernand: Zeg, nu is ze helemaal aan 't doortrappen hé.

Brigit: Nog maar pas zegt ze. Tenminste, ik geloof dat ze dat gezegd heeft. En ons ma die wist dat, zei ze en die had er niets op tegen, want de liefde is allang dood en dan kan ze zelf ook iemand nemen, zegt onze pa.

Fernand: Hoe, ons ma die wist dat! *(Tot Georgette.)* Waarom heb jij dat nooit tegen mij gezegd?

Georgette: Omdat ik het zelf niet wist! Dat heb je dan wel heel goed kunnen verstoppen!

Fernand: Maar begrijp je dan niet dat het allemaal uitgevonden zever is? Dat kind is volledig gedrogeerd en ze fantaseert er maar op los en jij gelooft alles!

Birgit: Fantaseren? Héla ik weet nog wat ik vertel hé! Tenminste dat denk ik toch. Daarbij, vraag het haar zelf. Ze is in de keuken voor onze pa een diner aan 't klaarmaken.

Georgette: In mijn keuken?

Fernand: Voor mij?

Brigit: Ja, want onze pa krijgt altijd krampen en hij wil altijd op de koffer gaan zitten... op de koffer, waar het lijk in lag...

Fernand: Kom, ik zal eens met Brigit naar de dokter gaan, want nu is ze toch wel helemaal aan 't flippen! Ze heeft dringend hulp nodig! Kom Brigit. *(Grijpt Brigit bij de arm en trekt haar mee naar buiten.)*

Georgette: Ja, dat zal het beste zijn, want nu is ze toch werkelijk helemaal in de war. 'k Zal maar beginnen met alles terug op zijn plaats te zetten. Ik begrijp echt niet wat haar heeft bezield. *(Zet alles terug op zijn plaats.)* En straks komen tante Fien en nonkel Fons.'t Zal hier een mooie ontvangst worden. En juist tante Fien, die op alles en nog wat commentaar heeft! Fernand een ander? Dat geloof ik niet. Zo'n brave mens. Nee, nee, dat kan niet waar zijn. En ik zou ook iemand hebben? Dan zou ik dat zelf toch wel weten zeker. En dat lief zou in de keuken een diner aan 't klaarmaken zijn? Laat me niet lachen. In de keuken? *(Staat op en gaat naar de keukendeur. Ze zet de deur op een kier en doet ze onmiddellijk weer toe.)* Dus...toch waar! Brigit heeft toch gelijk? *(Begint luid te wenen en gaat aan tafel zitten.)* De vuile bedrieger! En maar volhouden dat er niets aan de hand was met die brief. Mij zoiets lappen na twintig jaar huwelijk! Hoe durft hij! Maar daar gaat hij niet goed van zijn. Ik laat zomaar niet met mij sollen. Dan kent hij zijn Georgetje nog niet goed! "Sterke beer, volbloedpaard, vurige haan..." Zou dat dan toch allemaal waar zijn? Maar dan toch niet met mij! Die lelijke tweezak! Dat stukske vrouwenloper!

J-J: *(Is ondertussen binnengekomen en legt een hand op haar schouder.)* Héla, is dat tegen mij?

Georgette: J-J! Nu doet jij mij schrikken!

J-J: Ik zag de caravan staan en dacht; ze zijn thuis, dan kan ik meteen gaan bedanken en de sleutel teruggeven. Maar, wat hoor ik hier allemaal? Is er iets gebeurd? Aan mij kan je dat wel vertellen hoor.

Georgette: Oh, J-J, Fernand bedriegt me met een ander!

J-J: Fernand? Maak dat een ander wijs!

Georgette: Echt waar! Ik heb ze zelf gezien en ons Brigit kent ze ook!

J-J: Ja, Brigit gaat daar niet voor liegen. Waar zijn ze trouwens, Fernand en Brigit?

Georgette: Naar de dokter, Brigitje was niet goed. Maar als hij nu denkt dat ik het daarbij ga laten, dan zal hij nog opkijken!

J-J: Maar Georgetje toch, hoe kom je erbij?

Georgette: Brigit heeft me alles verteld. Trouwens voor ons vertrek kwam er hier een liefdesbrief toe. Zogezegd niet aan Fernand gericht. Maar nu ik de rest ook weet, zal dat van die brief ook wel waar zijn.

J-J: Een liefdesbrief? Voor Fernand?

Georgette: Ja, er stond 'J Peren', maar met een streepje over de 'J' was dat dus duidelijk 'F Peren'

J-J: En wat heeft Fernand daarop gezegd?

Georgette: Hij ontkende in alle toonaarden natuurlijk, maar nu met dit erbij...Nu ben ik er zeker van dat die brief ook voor hem bestemd was! Ik ga meteen naar een advocaat. Die zaak moet zo vlug mogelijk uit de voeten. Daar gaat hij nog spijt van krijgen!

J-J: Georgetje, zo vlug reageren...laat het hem eerst eens uitleggen. Misschien is er wel een verklaring voor.

Georgette: Dat heeft hij al gedaan! Hij beweert dat het niet waar is, maar ik heb de bewijzen! Oh, door al die toestanden zou ik nog vergeten dat tante Fien en nonkel Fons hier elk ogenblik voor de deur kunnen staan en nu is het te laat om ze af te bellen. Maar die advocaat kan ook niet wachten! Ik heb al veel te lang met mijn voeten laten spelen!

J-J: Dat is waar, jullie verwachten nog bezoek.

Georgette: J-J, zou jij zo lief willen zijn even die mensen op te vangen? Ik zal niet lang wegblijven.

J-J: Altijd tot een wederdienst bereid! Dat komt in orde. Tot straks.

Georgette: *(Gaat naar buiten.)*

J-J: Och arme, Georgetje, zo kwaad heb ik ze nog nooit gezien. 't Moet natuurlijk niet plezant zijn om zo'n dingen te ontdekken. En al zo vlug naar een advocaat...Maar ze heeft gelijk...ze moet zich niet laten doen.

(Er wordt gebeld. Het is Lena.)

J-J: *(Doet open.)* Ha Lena, ben je daar eindelijk?

Lena: Wel, ik vind daar een briefje in mijn brievenbus, dat ik eens dringend naar hier moet komen.

J-J: Ja, dat briefje kwam van mij. Daarstraks ben ik aan je deur geweest, maar je deed niet open alhoewel ik licht zag.

Lena: Dat heb ik gehoord, maar ik was nog in de badkamer en toen ik beneden kwam was je al weg. Waarover gaat het? En is Brigit al wat beter?

J-J: Nee, ze is met haar pa naar de dokter.

Lena: Oef! Eindelijk wordt er eens werk van gemaakt. Het is al zo lang dat ik zeg dat ze dringend moet behandeld worden. Ze ziet al waanbeelden!

J-J: Ja, maar ik denk dat ik daar...

Lena: En met al die getrouwde mannen tegenwoordig...Wist jij dat de vrouw van die Bart er een spelletje van maakt om rijke mannen aan de haak te slaan en als ze helemaal gepluimd zijn, dan laat ze hen vallen!

J-J: Ik ken die vrouw niet.

Lena: En die Bart, dat is al juist dezelfde. En het is door hem dat Brigit aan de drugs blijft. Hij brengt er voor haar altijd mee!

J-J: Oei, dat zullen Fernand en Georgette ook niet weten.

Lena: Maar, waarom moest ik nu naar hier komen?

J-J: Ja, zie je, er zijn nu eenmaal zaken die men beter niet via de telefoon zegt. Je weet van dat lijk deze morgen...

Lena: Begin jij ook al? Er was toch geen lijk?

J-J: Jawel!

Lena: Hoe, jawel?

J-J: Ja, zie je, toen Brigit naar je toe was, heb ik dat lijk gevonden en in de koffer gestopt.

Lena: Dus, toch en lijk? Dan had Brigit gelijk? En waarom heb jij dat dan in de koffer gestopt?

J-J: Omdat ik niet wist dat dat lijk van Brigit was en omdat ik dacht dat het een inbreker was.

Lena: Waarom belde je dan niet meteen de politie?

J-J: Omdat... Ik was hier niet alleen, snap je? En ik wilde geen moeilijkheden. Ik zou het later op de dag wel oplossen.

Lena: En wat heb je er dan nadien mee gedaan?

J-J: Niets, want toen ik het aan Brigit wilde tonen... was het weg! Toen ben ik naar jou gekomen, om te vragen of jij daar iets vanaf wist.

Lena: Zeg, ik houd me niet bezig met lijken te laten verdwijnen hé!

- J-J: Dan is er maar één oplossing; dan zal dat lijk er zelf uitgekropen zijn.
- Lena: Ja, een andere verklaring heb ik ook niet. Bel me als je iets meer weet. Doe de groeten aan Brigit en zeg haar dat ik ze later op de dag nog wel eens kom opzoeken.
- J-J: Ja en nog bedankt voor je komst. Al begrijp ik van dat hele geval nog niets.
- Lena: *(Gaat af.)*
- J-J: Ik hoop nu maar dat dat koppel niet te lang weg blijft, want ik heb met Sybilleke nog andere plannen vandaag! En het probleem met dat lijk lijkt voorlopig opgelost. Tenminste, daar heb ik niets meer mee te maken. Een borreltje om de tijd te doden zal ook geen kwaad kunnen zeker? *(Neemt een krant, schenkt iets in en zet zich in de zetel.)* Ik zal het mij maar een beetje gemakkelijk maken, nu ik toch moet wachten.
- Julia: *(Komt binnen.)* Oh, J-J, jij hier? Ik dacht dat ze terug waren omdat ik de caravan voor de deur zag staan.
- J-J: Dag Julia. Ja, maar ze zijn even terug weg.
- Julia: Oh...en...waar naartoe?
- J-J: Ja, zeg Julia, dat is die mensen hun privéleven, daar bemoei ik me niet mee. Ik kan alleen zeggen dat Fernand met Brigit naar de dokter moest.
- Julia: En Georgetje dan?
- J-J: Dat kan ik niet zeggen, zoals ik al zei, dat zijn hun privé zaken. Ik moet enkel tante Fien en nonkel Fons opwachten, die komen n.l. op bezoek.
- Julia: Komen die naar hier? En Georgette gaat er vandoor? Eigenaardig. Er is toch niets serieus aan de hand zeker?
- J-J: Zoals ik al zei Julia, dat zijn mijn zaken niet.
- Julia: 't Zal toch zeker niets te maken hebben met wat ze allemaal in het dorp vertellen?

J-J: Vertellen ze dan iets in het dorp Julia? Hoe zou dat komen?

Julia: Ja, ik heb zo het één en ander opgevangen. Fernand, dat moet nogal een zwaar geval zijn! Hij heeft een lief en die schrijft heel pikante brieven en zo is het uitgekomen.

J-J: Néé toch! Dat geloof je zelf toch niet zeker?

Julia: 'k Was er zelf bij toen de postbode een brief bracht. En Fernand maar ontkennen, maar je kon zo op zijn gezicht zien dat hij zat te liegen!

J-J: Daar zal wel een vergissing in het spel zijn of één of andere grap.

Julia: In ieder geval, madam van de beenhouder zei ook dat ze dat absoluut niet van Fernand had gedacht en bij de bakker stond madam Verlet en die sprak er mij ook over aan en ...

J-J: Sorry Julia, maar de mensen roddelen zoveel en daar staat nu mijn hoofd niet naar. Als je het niet kwalijk neemt dan zou ik nog graag wat in de krant lezen vooraleer dat koppel hier seffens aan de deur staat.

Julia: Dat had Georgetje nu toch ook wel aan mij kunnen vragen

J-J: Ja, maar ik was hier nu toevallig en je weet, wanneer ik iemand een plezier kan doen...

Julia: Ik heb het al begrepen. Ik zal straks dan nog eens binnenwippen. Misschien tot later. *(Gaat naar buiten.)*

J-J:

Ja, dag Julia. Oef, daar ben ik vanaf. Kan die roddelen zeg! Waar haalt ze dat allemaal? Maar nu ik er nog aan denk... Die Fernand een lief! Wie had dat nu gedacht. Daar heeft hij tegen mij nooit iets van verteld. En mij maar verwijten maken en de les spellen. Hij zou beter eens eerst naar zichzelf kijken. Ik ben tenminste niet getrouwd en doe nog wat ik wil, maar hij... na al die jaren Georgetje zo bedriegen! Niet moeilijk dat ze zo kwaad was! Gelukkig zit ik daar voor niets tussen! Alles is vlekkeloos verlopen en deze keer heb ik géén rommel achter gelaten. Georgette zal tevreden zijn. Jammer dat ze nu zelf zo in de problemen zit.

PAUZE.

(Er wordt gebeld. J-J, nog steeds in de zetel, is in slaap gevallen.)

J-J: *(Doet open en tante Fien en nonkel Fons staan voor de deur.)*

Fien: Oei, we zijn toch niet verkeerd zeker? Het is toch hier dat onze Fernand en Georgette wonen?

J-J: Ja, wees gerust, ik ben een vriend des huizes. En jullie zijn zeker tante Fien en nonkel Fons? Aangenaam, Jean-Jaques. Maar zeg maar J-J. *(Geeft een hand.)* Ze hebben gevraagd jullie even op te vangen.

Fons: Op te vangen? Zijn ze dan niet thuis? Ze wisten toch dat we gingen komen! Dat is ook beleefd!

J-J: Ja, ja, maar er is onverwacht iets tussen gekomen. Er was een probleem, maar ze zullen het jullie later allemaal wel uitleggen.

Fien: Dan hoop ik dat het een serieus probleem is, om ons zomaar te laten zitten. Er is toch niets met onze Fernand zeker?

J-J: Nee...of eigenlijk...ja, maar ik weet niet of ik dat mag zeggen.

Fons: Zeg, ik ben wel zijn eigen broer hé! Aan mij kan je alles vertellen.

J-J: Wel, Fernand heeft een lief en Georgette is daar zodanig de put van in, dat ze nu naar een advocaat is.

Fien: Fernand een lief? Heb ik het niet altijd gezegd dat hij niet deugde! Maar Fons verdedigde hem altijd. Hij was veel te braaf naar mijn goesting, maar ik heb dat er altijd in gezien.

Fons: Maar Fien! Je gelooft dat toch zeker niet!

J-J: Het spijt me, maar Georgette zegt dat ze dat lief al zelf gezien heeft en Brigitte kent ze ook.

Fien: Dan heeft ze groot gelijk dat ze er korte metten mee maakt. Ze moet niet met haar voeten laten spelen. De onderkruiper! En waar is hij nu? En is Brigit niet thuis?

J-J: Fernand is met Brigit naar de dokter, want ze voelde zich niet goed.

Fien: Niet moeilijk, als je zo'n dingen van je vader moet horen, je zou al voor minder ziek worden.

J-J: Nee, ik geloof niet of het dat wel was. Ze leek zo verstrooid, zo precies of ze in een andere wereld leefde.

Fien: Dat is te begrijpen hé. Zo'n kind wil de realiteit niet onder ogen zien. En dan is er maar één oplossing; haar eigen droomwereld maken. De realiteit ontvluchten!

J-J: Zou je denken?

Fien: Ik begrijp echt niet wat Fernand bezielt!

Fons: Ik zou daar toch eerst bewijzen van willen zien.

J-J: En dan is er nog iets...Maar ik weet niet of ik dat ook mag zeggen.

Fons: Nog iets? Erger dan de rest kan het toch niet zijn zeker?

Fien: Wat is er dan nog? En daarbij, aan ons kan je alles vertellen, wij kunnen zwijgen als een graf!

J-J: Een lijk!

Fien & Fons: Een lijk?

Fien: Zeg, nu ben je er ons aan 't doorsleuren zeker?

J-J: Maar nee, Brigit heeft het zelf gezien en nu is dat lijk weg.

Fons: Luister eens, lachen met zo'n dingen, daar kunnen wij niet tegen hoor!

Fien: Dat van Fernand is nog aannemelijk, maar een lijk!

J-J: Ik had het in de koffer gestopt en toen was het weg!

Fien: Heb jij dan samen met ons Brigit iemand...

J-J: Zeg, zie ik er dan zo uit? Nee, dat lijk lag er al toen ik het in de koffer heb gestopt.

Fons: En waarom heb je dat dan gedaan?

J-J: Dat kan ik nu niet zeggen.

Fons: Fien, kom, ik denk dat we beter weggaan. Hier gebeuren precies rare zaken en straks zitten we er mee tussen voordat we het zelf weten.

J-J: Dat gevoel dat ken ik! Dat is mij al dikwijls overkomen!

Fien: Och, we zijn hier nu toch en ik zou eerst van de anderen zelf eens willen weten wat ervan dat lijkt allemaal waar is. Ze kunnen een mens wel veel wijsmaken.

J-J: Zouden jullie het dan erg vinden even alleen te wachten? Ik heb n.l. nog een afspraak zie je en ik moest jullie alleen maar opvangen, gezien de omstandigheden. Trouwens, zolang zou Georgetje niet wegblijven heeft ze gezegd.

Fien: Nee, je doet maar. Dat begrijpen we wel.

Fons: Bedankt in ieder geval voor de moeite. Wij wachten nog wel even. Tot ziens.

J-J: *(Gaat naar buiten.)*

Fien: Wie had dat ooit gedacht van Fernand!

Fons: Maar laat je niets wijsmaken, daar zal wel een goede uitleg voor zijn. Onze Fernand die doet zoiets niet! Daar ben ik wel heel zeker van!

Fien: En als hij nu toch eens op zijn broer lijkt? Wat dan?

Fons: Zeg, geen oude koeien uit de gracht halen hé!

Fien: Nee, maar ik had dat van jou ook nooit gedacht!

Fons: Jij hebt me ook nooit willen geloven dat er niets aan de hand was. Weet je wat jouw probleem is? Jij oordeelt altijd vooraleer je de bewijzen hebt!

Fien: Mannen hé... allemaal hetzelfde!

Julia: *(Komt binnen.)* Oh, wie we hier hebben, tante Fien en nonkel Fons, dat is lang geleden.

Fien & Fons: Dag Julia, ja, dat is lang geleden. Alles goed?

Julia: Ja, dank je, met mij is nog alles goed. En met de kinderen?

Fien: Allemaal getrouwd en de deur uit hé.

Julia: Ja, wij worden een stukje ouder nietwaar. En nonkel Fons, nog altijd bij de scouts?

Fons: Bij de scouts? Ik? Hoe kom je daarbij?

Julia: Heu...dan zal ik dat wel eens verkeerd verstaan hebben van Georgetje ofzo.

Fons: Ik bij de scouts? Laat mij niet lachen, ik zou de vlag zelfs nog niet meer omhoog krijgen!

Julia: Wel...het was daarom dat ik ook zo dacht...die zal wel niet meer bij de scouts zijn. En hoe gaat het verder met de familie?

Fien: Als je nonkel Peer bedoelt, die zijn we deze winter mee gaan begraven.

Julia: Nonkel Peer? Was dat niet die eeuwige vrijgezel?

Fons: Eeuwige gierigaard ja! Hij zwom in zijn centen!

Fien: Wij hadden daar allang geen contact meer mee, maar toen we via via hoorden dat hij was overleden, zijn we toch naar de crematie geweest.

Fons: En weet je wat die mooie broer van mij gelapt heeft?

Julia: Nee, ik zou het niet weten.

Fons: Wel hij had speciaal voor de begrafenisondernemer iets in zijn laatste wil laten zetten.

Julia: Al dat geld voor die begrafenisondernemer?

Fien: Nee, die moest voor hem iets doen!

Fons: N.l., als de dienst gedaan was en wij allen naar de strooiweide gingen, dan heeft die begrafenisondernemer met de as van onze Peer, in dikke letters in de sneeuw geschreven: "Naar mijn duiten kunt ge fluiten!" Chic hé?

Julia: 't Is niet waar zeker!

Fien: Zo zijn wij gevaren!

Julia: Een mens kan wat meemaken met zijn familie. Maar zitten jullie hier zo alleen? J-J moest jullie toch opvangen?

Fien: Weet jij daar ook van?

Julia: Ja, ik ben hier vanmorgen al geweest, want ik moest van Georgetje haar plant komen verzorgen en toen ik daarstraks de caravan zag staan, dacht ik dat ze al thuis waren, maar ik trof J-J hier om jullie op te vangen.

Fons: Hij moest nog ergens naartoe.

Julia: Ook tof om jullie zomaar te laten zitten.

Fien: En ons Georgette dan? Dat zijn we van haar ook niet gewend.

Julia: Ik weet wel dat Fernand met Brigit naar de dokter is, maar waar Georgetje naartoe is, dat wou hij niet zeggen.

Fons: Dat is maar goed ook, want het zijn allemaal leugens!

Julia: Leugens?

Fons: Wel ja, wat ze allemaal van onze Fernand vertellen, daar geloof ik niets van.

Fien: Maar ik wel! Georgette zou zo vlug niet reageren als ze niet zeker was van haar zaak.

Julia: Reageren? Ze zal toch geen ongelukken doen zeker? Lieve hemel! Wat gaan we nog allemaal meemaken? Maar ze heeft gelijk, want wat Fernand uitspookt de laatste tijd!

Fons: Fernand uitspookt?

Fien: Iedereen schijnt dat hier te weten!

Julia: Ja, het wordt al in heel het dorp rond verteld.

Fons: Luister hé Julia, zolang ikzelf geen bewijzen heb, moeten ze mij niets wijsmaken.

Julia: Dat begrijp ik, maar ik was er wel zelf bij toen de postbode hier een brief voor Fernand bracht. En nog geen simpele!

Fien: Wat bedoel je daarmee?

Julia: Wel, dat het nogal een gepeperde brief was, van één of ander lief. Zo van...dat durf ik niet te herhalen hoor!

Fons: Wie zegt dat die brief voor Fernand was?

Julia: Dat kon je heel duidelijk aan zijn gezicht zien, maar niet toegeven hé!

Fons: *(Tot Fien.)* Zie je wel, ze geloven hem niet!

Julia: En dan is er nog iets!

Fien: Ja, dat van dat lijk, maar dat weten we al. Ik denk dat J-J ons hier iets heeft zitten wijsmaken.

Julia: Van...een...lijk? Daar weet ik niets van!

Fons: Dan zal dat ook wel niet waar zijn.

Julia: Hebben ze hier een lijk gevonden?

Fien: Ja, maar de details weten wij ook niet. J-J heeft ons alleen gezegd dat er hier een lijk was gevonden, dat nadien was verdwenen.

Julia: Zeg, wat gebeurt er hier allemaal naast de deur? En ik weet daar niets van? Dat zal Georgetje mij toch eens moeten uitleggen!

Fons: Maar wat wilde jij ons daarjuist nog vertellen?

Julia: Wel...heu...dat Brigit opnieuw aan de drugs is.

Fien: En ik dacht dat ze ervan af was?

Julia: Ik heb hier een pot vol met drugs gevonden, maar omdat ik vind dat Georgetje het voorlopig niet moet weten, heb ik die pot tijdelijk mee naar huis genomen. Ik zal later wel eens met Brigit praten.

Fons: Zie dat de politie die pot bij jou thuis vindt, dan kan je tot 10 jaar gevangenis krijgen, want je kunt nooit bewijzen dat hij niet van jou is.

Julia: Oei, nu maak je me wel bang. Ik zal die pot straks maar terugbrengen als ze thuis zijn.

Fien: Dat lijkt mij ook het beste, want ik zou me daarmee niet bemoeien.

Julia: Maar nu weet ik nog altijd niet waar Georgetje naartoe is.

Fien: Wel, ze is naar een advocaat. Je weet nu toch al van die zaak af en anders zou je het vandaag of morgen toch vernemen, dat ze gescheiden zijn.

Julia: Mensen, mensen, wat ga ik hier nog allemaal meemaken! Dat moet ik eens aan Jules gaan vertellen. Die zal nogal opkijken! Ik ben ermee weg. Hopelijk blijft Georgetje niet te lang meer weg.

Fons: Dat hopen wij ook.

Julia: Tot straks misschien. *(Af.)*

Fien: Ja, dag Julia.

Fons: Ik vind toch ook dat Georgette wat te vlug van stapel loopt. Ze had er toch eerst eens met onze Fernand kunnen over praten.

Fien: Zo is Georgette. Aanstands handelen en niet met haar voeten laten spelen.

Fons: En toch geloof ik het nog altijd niet!

Sybille: *(Komt uit de keuken.)* Oh, zijn jullie daar al! Brigit heeft gezegd dat jullie kwamen. Gelukkig heb ik voor twee méér gekookt. En het zal smaken hoor! Een echte feestmenu! *(Geeft een hand.)* Jij bent zeker tante Fien? En dan moet jij nonkel Fons zijn.

Fien&Fons: Ja, en wie ben jij?

Sybille: Heeft Brigitje dat niet verteld? Ik ben Sybille, het nieuw liefje van haar pa! Ja, wie weet kom ik wel in de familie!

Fien: In de familie? En wat zegt ons Georgette daarvan? Want zoals ik heb gehoord is die al naar een advocaat gestapt.

Sybille: Ja, daar weet ik van. Ze zal nog wat papieren voor de scheiding willen regelen, want ze gaat er volledig mee akkoord. Daarbij heb ik gehoord...dat ze zelf ook iemand heeft en dan gunt ze haar man een pleziertje. Je verstaat me wel hé?

Fien: Maar wat hoor ik hier toch allemaal! Dan denk je dat je de familie kent!

Fons: Dus...toch waar? Daar hebben ze ons nooit iets over verteld.

Fien: Zie je nu wel dat ik gelijk heb! Maar nooit naar mij willen luisteren hé.

Sybille: Zouden jullie mij nu even willen excuseren? Ik ben volop aan 't koken en ben toch wel iets vergeten zeker. Vlug naar de supermarkt om de hoek. Maak het jullie maar gezellig ondertussen! *(Gaat naar buiten.)*

Fien: Wel? Heb je nu bewijzen genoeg?

Fons: Wie had dat ooit van Fernand gedacht. En hoe heeft hij die kunnen krijgen? Het is nog een knappe ook! Ik zal eens met Fernand moeten praten om te vragen...

Fien: Fons! En als ik het zo hoor, dan zou Georgette ook...? Dat kan ik niet geloven. Aan wie zou die nu nog kunnen aangeraken! Zeg...maar dan zal dat van dat lijk misschien ook waar zijn?

(Er wordt gebeld.)

- Fons: Wie zou dat kunnen zijn? Moeten wij nu opendoen?
- Fien: De familie heeft toch zelf een sleutel?
- Fons: Misschien is iemand die vergeten. Of misschien is het wel de politie! Ik zal eens gaan zien. *(Doet de deur open.)*
- Bart: *(Staat voor de deur.)* Oh, dag meneer, ik ben een vriend van Birgit, Bart. Is ze niet thuis?
- Fons: Nee, kom maar binnen. Wij zijn de oom en tante van Brigit en naar het schijnt zal ze niet lang meer weg blijven. Ze is naar de dokter.
- Bart: Naar de dokter?
- Fien: Ja, ze heeft de laatste tijd het één en ander meegemaakt, maar daar ben jij zeker ook van op de hoogte?
- Bart: Ja, maar daar heb ik ook schuld aan!
- Fons: Jij? Zit jij daar ook voor iets tussen?
- Bart: Tussen? Nee, ik zat erin! In de koffer bedoel ik.
- Fien: Ben jij met dat arme kind in de koffer gedoken? Nu nog mooier!
- Bart: Nee, je begrijpt het verkeerd, maar ik denk niet dat ik dat aan jullie moet uitleggen.
- Fien: Nee, natuurlijk niet. Fernand zou dat moeten doen. Hij is er tenslotte mee begonnen.
- Bart: Begonnen, Waarmee?
- Fien: Met al dat aanhouden!
- Bart: Fernand, ook al? Brigit haar pa? Daar heeft ze me nooit iets over gezegd.
- Fons: Ook al?
- Fien: Zou dat van Georgette dan ook waar zijn?

Bart: Georgette ook al?

Fien: Ik weet niet waar ze allemaal mee bezig zijn hé. In ieder geval was er ook nog een lijk en dat hebben ze laten verdwijnen!

Bart: Een lijk? Maar wacht eens... haha...

Fons: Dat is niet om te lachen hé!

Bart: Jawel, want daar weet ik meer van!

Fien: Jij schijnt hier van al die zaken op de hoogte te zijn?

Bart: Ja, maken jullie zich maar geen zorgen voor wat dat lijk betreft. Het komt allemaal in orde.

Fons: Gaan jullie die dode dan terug levend maken ofzo?

Bart: Zoiets...ja!

Fernand&Brigit: *(Fernand, gevolgd door Brigit komen binnen.)*

Fernand: Ha kijk, zijn jullie daar al? Dag tante en nonkel.

Brigit: *(Ziet Bart en laat een gil.)* Ik ben aan 't gek worden! *(Loopt naar boven.)*

Fien: Fernand, zie je nu hoever je je dochter hebt gekregen, met al jou kuren?

Fernand: Ik?

Fons: Ja, nog de onschuldige uithangen, maar wij weten wel beter hoor...en met de bewijzen erbij!

Fernand: Willen jullie mij eens zeggen waarover het gaat!

Fien: Dat lief van jou. Hoe haal je het in je hoofd?

Fernand: Zeg, beginnen jullie nu ook al? Ik vraag me af vanwaar al die onzin komt! Brigit en Georgette hadden het daar ook al over! *(Tot Bart.)* En jij? Wie ben jij als ik vragen mag?

Bart: Ik ben Bart, een vriend van Brigit.

Fernand: Mooie vriend, ze schrok zich letterlijk te pletter toen ze jou zag!

Bart: Ja, maar ik kan dat verklaren.

Fien: Hij is met Brigit in de koffer gedoken.

Bart: Maar nee, ik kan het je allemaal uitleggen.

Fons: Valt er hier dan nog iets uit te leggen?

Fien: Ik zal hier eens uitleggen, waarom ons Brigitje zo over haar toeren is. Hier is maar één schuldige en dat ben jij. (*Wijst naar Fernand.*)

Fernand: Ik?

Fien: Ja, en gebaar nu maar niet van kromme haas, want wij weten er alles van.

Fons: En met de bewijzen erbij en Georgette is al naar een advocaat gegaan.

Fernand: Ik weet niet waarover jullie het hebben.

Fons: Oh, nee? Luister hé Fernand, ik zal niet vlug van iemand iets geloven, maar nu ik het met mijn eigen ogen heb gezien, moet ik toch toegeven dat jij niet zuiver op de graat bent.

Bart: (*Staat op.*) Sorry, maar in familieruzies wil ik niet tussenkomen. Het spijt me. Doe de groeten aan Brigit en zeg haar dat ik nog wel eens binnenwip. (*Gaat buiten.*)

Fernand: Wat bedoelde je daarnet met 'niet zuiver op de graat'?

Fons: Dat je een ander hebt!

Fernand: Zeg, een beetje op je woorden letten hé!

Fien: En dan is er nog iets dat wij weten.

Fernand: Nog iets?

Fons: Ja, van dat lijkt!

Fernand: Van een lijk? Zeg, wat gebeurt er hier allemaal dat ik niet weet?

Fien: Sorry hé, wij weten het ook maar van horen zeggen.

Fons: Hoe het precies in elkaar zit weten wij ook niet. Die meneer die daarjuist is buiten gegaan, die wist er meer van.

Fernand: Nu geloof ik toch echt dat jullie fantasie op hol is geslagen. Dat is een familieziekte zeker? Ons Brigit heeft daar ook last van.

Fons: Wij hebben dat hier ook maar horen vertellen hé.

Fien: Maar wat we wel zeker weten is dat van je lief, want die hebben we zelf gezien, terwijl we hier zaten te wachten.

Fernand: Hier? In huis?

Fons: Ja, ze kwam uit de keuken.

Fernand: Uit de keuken?

Fons: Ja, en ze heet Sybille.

Fernand: Sybille? Sybille? Maar...wacht eens... 't Is niet waar zeker!

Fons: 't Is wel waar!

Fernand: 't Is niet waar hé! Ik bedoel, J-J heeft het toch niet wéérom gepresteerd om mij in moeilijkheden te brengen hoop ik?

Fien: J-J ? Is dat die meneer die ons heeft binnengelaten?

Fernand: Laat die meneer er maar af! Ik heb daar een deftig eitje mee te pellen! Sorry, maar ik moet jullie weer even alleen laten, ik ben zo terug. En van dat lijk, dat los ik later wel op. *(Gaat naar buiten.)*

Fien: Zeg, we zullen nog eens op bezoek komen!

Fons: Ja, dat is hier nogal een ontvangst! En waar zou Fernand zo ineens naartoe moeten?

Fien: Weer naar één of ander afspraak zeker. Het werd hier waarschijnlijk te warm onder zijn voeten.

Fons: Och arme ons Georgette, wie weet welke problemen er nog allemaal boven haar hoofd hangen.

Fien: Maar als ik het zo hoor, dan kan ze zelf ook niet worden vrijgesproken.

Fons: Nee, misschien niet, maar daar hebben we nog geen bewijzen van.

Er wordt gebeld.)

Fien: *(Is heel bang)* Wie zou dat nu weer zijn?

Fons: *(Doet open en Sybille staat voor de deur.)*

Sybille: Eindelijk! Gelukkig was er niet te veel volk in de supermarkt. Het diner zal nu wel vlug klaar zijn. Is Brigit nog niet terug?

Fien: Ja, maar ze ligt in haar bed, ze was niet goed.

Sybille: En haar pa?

Fons: Ja, die was hier ook, maar die is terug weg.

Sybille: Zeg, zo zal ik hen nooit samen aan tafel krijgen. Ik zal al maar beginnen met de tafel te dekken. *(Kijkt in de kast.)* Waar staat hier alles? *(Begint de tafel te dekken.)* Een wijntje hoort er ook bij. Ik zet alvast de glazen. Laat eens zien, we zijn met vijf personen.

Fien: Met vijf? Brigit, haar pa, haar ma...

Sybille: Haar ma? Eet die ook mee?

Fons: Nogal logisch hé.

Sybille: Maar dat heeft niemand tegen mij gezegd! Als ik nu maar genoeg heb. En eigenlijk had ik haar liever niet ontmoet.

Fien: Ja, dat kunnen wij ons voorstellen.

Fernand&J-J: *(Komen binnen.)*

Fernand: *(Tot J-J.)* Hier, zet je op een stoel en nu wil ik de volledige verklaring voor wat er hier aan de hand is!

Sybille: J-J? Wat gebeurt er hier?

J-J: Sybille, ik zal het je allemaal wel uitleggen.

Fernand: Aan MIJ moet je het uitleggen!

Fien: Ik kan niet volgen hoor.

Fernand: Niet volgen? Wel hij hier, die mooie vriend van mij en niemand anders, is er weer in geslaagd mij in de problemen te brengen. En dat is niet de eerste keer!

Fons: Ik begrijp er niets van!

Fernand: IK zou een verhouding hebben hé?

J-J: Nee, nee, jij niet. Het is allemaal een misverstand.

Sybille: Een misverstand?

Fernand: Ja, juffrouw of madam, die mooie meneer hier heeft het met zijn leugens en bedrog weer klaargespeeld dat ik de sigaar ben. Maar wie ben jij eigenlijk?

Sybille: Ik ben Sybille.

Fernand: Dan ben jij dat lief in kwestie!

Sybille: J-J? Wat is daar van waar?

Fernand: Als je het wilt weten madam. Hij woont hier niet. Hij heeft mijn huis geleend om indruk op jou te maken en een nachtje met jou te kunnen doorbrengen. En een zakenman is hij al evenmin. Maar ik ben er weeral door in de problemen geraakt. Maar nu is het genoeg!

Sybille: J-J?

J-J: Sorry Sybille, ik wilde inderdaad indruk op je maken, maar het is allemaal wat uit de hand gelopen.

Sybille: Dat is al het minste dat je kan zeggen ja.

Fons: Dus, van dat lief van jou, dat is een misverstand?

Fernand: Dat zou ik geloven!

Fons: *(Tot Fien.)* Zie je wel dat ik gelijk had. En ons Georgette is naar een advocaat!

Fernand: Naar een advocaat?

Fien: Ja, ze liet niet meer met zich sollen, zei ze, maar als ik het zo bekijk...

Brigit: *(Komt naar beneden.)*

Fernand: Kindje, gaat het al wat beter?

Brigit: Ik weet het niet...

Sybille: Brigit, mag ik eens vragen, wie is hier nu je pa?

Brigit: Wat is dat nu voor een vraag? Waarom?

Sybille: Het is heel belangrijk voor mij.

Brigit: Hier, dat is mijn pa!

Sybille: Ho, maar dan ben jij niet de dochter van J-J?

Brigit: Zeg, mij niet affronteren hé. Hoe kom je daarbij?

Sybille: Van je foto. J-J zei dat jij zijn dochter was!

Fernand: Heeft hij jou dat ook al wijsgemaakt?

Sybille: Dan weet ik genoeg. J-J, ik heb je door, maar niet met mij!

Fien: En dan is er nog die historie met dat lijk!

Brigit: Ja, maar nu denk ik dat ik daar meer over weet...ik heb zo eens nagedacht, nadat ik daarstraks mijn vriend hier gezien heb. Het was allemaal een misverstand.

J-J: Je vriend hier gezien? Oh, maar dat is een pak van mijn hart!

Fernand: J-J, heb jij daar ook al mee te maken?

J-J: Nu niet meer, het is allemaal opgelost, hoor ik.
(Er wordt gebeld.)

Fernand: *Doet open en Bart staat voor de deur.)*

Bart: Dag meneer, zou ik Brigit kunnen spreken? Ik moet haar nog iets uitleggen.

Brigit: Bart! Ik ben zo blij je weer te zien!

Bart: *(Neemt Brigit vast maar let niet op Sybille.)* Ja, ik ook schatje, het is raar verlopen, maar ik kan je alles uitleggen.

Sybille: Alles uitleggen? Bart? Wat doe jij hier?

Bart: Oh, Sybilleke, schat... wat doe jij hier?

Sybille: Dat weet ik eigenlijk ook niet meer zo goed. Maar ik wil hier wel zo vlug mogelijk vandaan en ik zou willen dat je meegaat, want ik denk dat wij elkaar nog veel te vertellen hebben!

Bart: Ja schat...Brigit, het spijt me. *(Gaan samen af.)*

J-J: Ik heb het weer verprutst zeker? Maar dan wel zonder het zo te bedoelen.

Fernand: Ja, wie met vuur speelt kan brand verwachten. Maar als je nu niet maakt dat je onder mijn ogen vandaan bent, dan zal ik jou eens verprutsen!

Fien: Ik kan niet goed meer volgen hoor.

Fons: Nee, ik ook niet.

Georgette: *(Komt binnen.)* Voila, dat is dan geregeld, de scheiding is ingezet. Dat had je zo vlug niet verwacht hé, mooie meneer? Maar na twintig jaar huwelijk zou je mij toch beter moeten kennen. Gedaan met die spelletjes achter mijn rug!

Fernand: Scheiding?

Georgette: Ja, jij dacht toch niet dat ik dat allemaal zo zou laten gebeuren...al die aanhouderij van jou.

Fernand: Aanhouderij? Georgetje, luister eens...

Georgette: Oh, tante Fien en nonkel Fons. *(Geeft hen beiden een kus.)* Nu moeten jullie mij toch werkelijk verontschuldigen voor zo'n slechte ontvangst, maar er zijn hier andere zaken aan de hand!

Fien &Fons: Georgetje, ga eens zitten, we moeten jou iets vertellen.

Fien: Alles wat er hier gebeurd is hé, rust op een misverstand. J-J hier kan dat verklaren.

Georgette: Jullie gaan me toch niet vertellen dat J-J hier mee te maken heeft?

J-J: *(Knikt ja.)* Sorry Georgette, maar door mijn toedoen is Fernand in een slecht daglicht komen te staan. Het was inderdaad een misverstand.

Georgette: Een misverstand?

J-J: Doordat ik Sybille hier heb binnengebracht en haar aan de hand van Brigit haar foto heb wijsgemaakt dat ik haar vader was...dachten jullie, door zuivere insinuatie, dat Fernand...Begrijp je?

Georgette: Is dat waar Fernand?

Fernand: Natuurlijk is dat waar! Wat dacht je anders?

Georgette: En die brief dan?

J-J: Die was ook voor mij bedoeld. Die had ik naar hier laten zenden. Je begrijpt dat ik op die brief mijn familienaam niet wou laten vermelden, want de Kamiel kennende...die zou niet goed geweten hebben, waar hem te bezorgen.

Georgette: Waarom heb je mij dat daarstraks niet verteld?

J-J: Ik durfde niet meer. Ik heb maar achteraf begrepen dat die brief voor mij was en vermits jullie die hadden gelezen...Heu...ik ken de inhoud van haar brieven...

Fernand: En je was een beetje verlegen zeker?

Fien: Wat stond er dan allemaal in?

Fons: Fien! Dat zijn toch onze zaken niet!

Georgette: Oh, schat en ik die dacht...en die advocaat moet ik dan ook afbellen.

Fien: Dat kan morgen ook. Een nachtje gescheiden zal toch geen kwaad kunnen zeker?

Georgette: Maar dan was er eigenlijk niets aan de hand?

Fernand: Natuurlijk was er met mij niets aan de hand, dat heb ik toch van in het begin volgehouden!

Georgette: (Neemt hem vast.) Och, kom hier schat, kan je het mij vergeven? Ik ben ook altijd zo vlug jaloers, maar dat komt omdat ik jou nog niet zou willen missen hoor!

Fons: Amaai, dat is hier precies goed aan voor en koppel dat zopas is gescheiden.

Fien: Ja, dat vind ik ook. Maar wat was er dan waar, van die historie met dat lijk?

Brigit: Wel...Bart en ik hadden wat gestoeid en toen is Bart gevallen en ik dacht dat hij dood was. Toen ben ik in paniek naar mijn vriendin Lena gelopen en toen ik terugkwam, was dat lijk verdwenen.

J-J: Ja, daar weet ik meer van.

Fons: Jij J-J?

J-J: Ik had het lijk, dat geen lijk was, in de koffer gestopt en daar zal het waarschijnlijk achteraf zijn uitgekropen, als ik Bart zo zag...

Fons: Ja, jij dacht natuurlijk dat heel je theater zou uitkomen, ik snap het al.

J-J: Met Sybille in huis wilde ik dat natuurlijk later oplossen.

Brigit: Ha, zo ben jij de planten komen gieten, nu begrijp ik er alles van! En ik maar denken dat ik overal waanbeelden zag! Ik ben in ieder geval voldoende geschrokken om nooit geen drugs meer te gebruiken!

Fernand: Kom, dan heeft het hele misverstand toch nog iets goeds opgeleverd.

Brigit: Wees gerust pa, zo gek ben ik niet meer!

Georgette: Dan is alles in orde?

Julia: *(Komt wenend binnen.)* Dag allemaal. Georgetje, sorry dat ik zo kom binnenvallen, maar er is iets verschrikkelijks gebeurd!

Georgette: Julia wat is er? Kom zet je even.

Julia: Valentine van Franke Jef van 't Hoekje die gaat doodgaan door mijn schuld!

Fernand: Valentine doodgaan?

Georgette: Kom, kalmeer eens een beetje, wat is er gebeurd?

Julia: Valentine gaat dood...

Fernand: Dat heb je al gezegd.

Julia: En het is allemaal mijn schuld! En ik kan haar niets zeggen, want als de politie erachter komt dan kan ik wel 10 jaar gevangenis krijgen!

Georgette: Vertel nu eindelijk eens waarover het gaat!

Julia: Wel... *(Tot Brigit.)* Het spijt me Brigitje, maar ik moet het zeggen, want zelf wil ik er absoluut niets mee te maken hebben.

Brigit: Heb ik er dan wel mee te maken?

Julia: Ja. Georgetje ik wilde het voorlopig voor jou verzwijgen, maar toen ik hier je plant kwam water geven, dan heb ik van Brigit...een hele pot, vol met drugs gevonden!

Fernand: Drugs? Brigit, wat is daar van waar?

Brigit: Maar pa, dat kan niet!

Julia: Ik heb die pot voorlopig mee naar huis genomen want ik dacht dat jullie al genoeg misérie hadden met die aanhouderij van Fernand.

Fernand: Héla, let op je woorden hé!

Julia: Ik dacht dus...Ik zal later wel met Brigit spreken en de bewijzen voorlopig laten verdwijnen.

Fien: Ze is het ons daarstraks ook al komen vertellen, een erge zaak!

Fons: Ik heb nog gezegd dat ze die pot niet in huis mocht houden. Je weet nooit dat de politie erachter komt.

Brigit: Maar, ze zit te liegen!

Julia: En nu, terwijl ik mijn boodschappen aan 't doen was, kwam Valentine bij mij wat bloem lenen. En omdat ik niet thuis was heeft Jules heel die pot...drugs meegegeven! Ze zal dat ondertussen al wel in haar eten hebben gedaan! Ik mag er niet aan denken!

Brigit: Bloem? Bloem komen lenen? Nu begrijp ik het!

Julia: Wat bedoel je?

Brigit: Dat het gewoon bloem was natuurlijk! Wat dacht je nu, dat ik hier met zo een pot drugs in huis zou zitten?

Julia: Gewoon bloem? Ben je zeker?

Brigit: Natuurlijk ben ik zeker! Het was gewoon de pot bloem uit de keuken. Maar waar haal jij het recht om mij van zo'n zaken te verdenken?

Julia: Ik weet niet...ik dacht zo maar...

Fernand: Dat is allemaal verleden tijd Julia. Ons Brigitje is volkomen genezen. Ze heeft de drugs volledig afgezworen.

Julia: Oh...en dan gaat Valentine niet dood?

Georgette: Maar bijlange niet! En nog iets hé Julia. Dat van Fernand mag je ook vergeten. Dat was een misverstand en het is volledig opgelost.

Fernand: Ja, hier is niets aan de hand. Begrepen Julia?

Julia: Oh, dan heb ik mij voor niets ongerust gemaakt?

Georgette: Ja en wij ook Julia. En dat gaan we eens vlug vieren ook!

Fien: In de keuken is er eten genoeg. Een echt feestmaal als ik het goed heb begrepen.

Georgette: Dat komt dan goed uit. Zin om mee te doen Julia?

Julia: Wanneer ik niet stoor...

Fernand: Belange niet, hoe meer zielen, hoe meer vreugd!

Georgette: Oef, dat is een pak van mijn hart! Brigitte, zet nog eens een bord bij.

Georgette: Kom Fien, we gaan samen zien. (*Gaan naar de keuken.*)

Fernand: (*Tot J-J.*) Wat zit jij hier eigenlijk nog te doen?

Brigit: Pa, luister eens, wees nu niet te streng voor J-J. Hij is toch ook maar een sukkelaar die op zoek is naar een beetje geluk.

J-J: Een sukkelaar, ja...

Brigit: En bovendien zijn wij zijn enige vrienden.

J-J: De aller, allerenigste!

Fernand: Maar die vrienden heeft hij dan toch maar weer mooi problemen bezorgd.

J-J: 'k Heb het echt zo niet bedoeld. 't Is allemaal een beetje anders uitgedraaid.

Fernand: Het draait bij jou wel eens meer verkeerd uit, jammer dat het altijd anderen zijn die ervoor opdraaien.

Brigit: Buiten dat hij die Sybille wat heeft voorgelogen, heeft hij ons toch niets misdaan hé? Het was allemaal een misverstand!

J-J: Laat maar, Brigitje, je pa is razend kwaad op mij en hij heeft gelijk. Ik zal maar weggaan... dan heb ik helemaal géén vrienden meer. Dag allemaal. *(Stentert naar de deur.)* Ik zal jullie verschrikkelijk missen!

Fernand: J-J...Wacht eens...

J-J: Ja, Fernand!

Fernand: Als je mij nu plechtig beloofd van nooit of nooit meer zo'n toeren uit te halen, dan zal ik er nog eens over nadenken.

J-J: Oh, dank je Fernand! Ik wist dat je mijn beste vriend was! *(Gaat meteen aan tafel zitten.)*

Fons: Ja, Fernand een mens kan wat meemaken.

Fernand: Tegen wie zeg je het. En ons Brigit dan ondertussen niet goed! Die had het maar steeds over dat lijk dat er niet meer was! Ik ben er dadelijk mee naar de dokter geweest. Ze sprak werkelijk wartaal.

Fons: Maar gelukkig was het allemaal maar een misverstand!

Brigit: Wacht, ik zal in de keuken een beetje helpen, er is toch voor zeven personen gedekt.

J-J: Precies of ze hebben het geweten.

Fernand: Kom, ik zal een goed wijntje openmaken. *(Gaat naar de bar en neemt een fles wijn.)*
(Georgette, Fien & Brigit komen met het eten uit de keuken.)

Georgette: Hier, een echt feestmaal! Zomaar op tafel te zetten.

Fernand: *(Schenkt de wijn in.)*

Brigit: Die Sybille kan zo te zien goed koken!

Fons: Dat was wel een vrouw met zo te zien veel kwaliteiten!

J-J: Tegen wie zeg je het! Ik heb er honger van gekregen!

Fien &Fons: Ja, wij ook.

(Er wordt gebeld.)

Fernand: *(Doet open.)* Ha, Kamiel! Kom binnen.

Kamiel: Dag allemaal. Het spijt me Fernand, nu mag je mij niet kwalijk nemen, maar alle onderzoeken zijn gebeurd en nu blijkt dat die brief toch voor jou bestemd is.

Fernand: Ja Kamiel, we weten er alles van! Kom, geef maar hier, ik zal hem aan de rechtmatige eigenaar bezorgen.

Kamiel: J-J?

J-J: *(Leest de brief in stilte en verscheurt hem dan.)* Dat is verleden tijd!

Kamiel: Ik kan niet volgen hoor.

Georgette: Dat moet ook niet Kamiel. Onthoudt alleen maar dat Fernand daar niets mee te maken heeft. Dat hebben wij al uitgezocht. Drink je een glaasje mee?

Kamiel: Dat sla ik niet af!

Georgette: *(Geeft een glas dat hij zopas heeft ingeschonken.)*

Fernand: Proost op de goede afloop!

J-J: Fernand...zou ik ook een glas kunnen krijgen?

Fernand: Een glas? Vergeten? Sorry, dat was niet zo bedoeld! Laten we dan nu drinken...

J-J: Op de vriendschap!

Iedereen: Proost!

EINDE